

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

z 18. marca 2009 *

Vo veci T-299/05,

Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd, so sídlom v Šanghaji (Čína),

Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd, so sídlom v Huaxin Town (Čína),

v zastúpení: R. MacLean, solicitor, a E. Gybels, advokát,

žalobcovia,

* Jazyk konania: angličtina.

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne K. Talabér-Ritz a E. Righini, neskôr H. van Vliet a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie článkov 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 692/2005 z 28. apríla 2005, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 2605/2000 o uložení konečných antidumpingových ciel na dovoz určitých elektronických váh (REWS) s pôvodom okrem iného v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 112, s. 1),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (prvá komora),

v zložení: predsedníčka komory V. Tiili (spravodajkyňa), sudcovia F. Dehousse
a I. Wiszniewska-Bialecka,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. mája 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

A — Prešetrovanie a pôvodné nariadenie

- ¹ Rada prijala 27. novembra 2000 nariadenie (ES) č. 2605/2000, ktorým sa ukladajú konečné antidumpingové clá na dovozy určitých elektronických váh (REWS) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, v Kórejskej republike a v Taiwane (Ú. v. ES L 301, s. 42; Mim. vyd. 11/034, s. 282, ďalej len „pôvodné nariadenie“).

- 2 Počas prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu tohto nariadenia, (ďalej len „pôvodné prešetrovanie“) Komisia najmä preskúmala, či dovoz z týchto tretích krajín smerujúci do Európskeho spoločenstva a týkajúci sa určitých elektronických váh určených na použitie v maloobchodnom predaji, s maximálnou nosnosťou nepresahujúcou 30 kg, s digitálnym zobrazením hmotnosti, jednotkovej ceny a ceny, ktorá sa má zaplatiť (vrátane prostriedku na vytlačenie týchto údajov alebo bez neho), (ďalej len „elektronické váhy“) bol predmetom dumpingu.

- 3 Pokiaľ ide o Čínu, traja exportujúci výrobcovia sa rozhodli spolupracovať na prešetrovaní a bol im priznaný individuálny režim. Tieto tri spoločnosti požiadali o priznanie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (ďalej len „ŠTH“) podľa článku 2 ods. 7 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES 1996, L 56, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45) zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 905/98 z 27. apríla 1998 (Ú. v. ES L 128, s. 18; Mim. vyd. 11/010, s. 111) v znení korigend (ďalej len „základné nariadenie“). Rada však dospela k záveru, že podmienky stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) uvedeného nariadenia neboli splnené a túto žiadosť zamietla. Z toho vyplýva, že bolo nevyhnutné porovnať vývozné ceny čínskych exportujúcich výrobcov s normálnou hodnotou stanovenou pre podobnú krajinu s trhovým hospodárstvom podľa článku 2 ods. 7 základného nariadenia (odôvodnenia č. 45 až 48 a 52 pôvodného nariadenia).

- 4 Inštitúcie dospeli k názoru, že na účely stanovenia normálnej hodnoty je najvhodnejšou treťou krajinou s trhovým hospodárstvom Indonézia (odôvodnenia č. 49 a 50 pôvodného nariadenia). Táto hodnota preto bola určená podľa článku 2 ods. 2 a 3 základného nariadenia na základe normálnych hodnôt stanovených pre indonézsky podnik, a to PT Toshiba TEC Corporation Indonesia (ďalej len „Toshiba Indonesia“) (odôvodnenie č. 53 pôvodného nariadenia).

- 5 Rada porovnala normálnu hodnotu a vývoznú cenu na základe ceny zo závodu a na rovnakej úrovni trhu, čo umožnilo zistiť existenciu dumpingového rozpätia v prípade troch dotknutých exportujúcich výrobcov, a to na úrovni od 9 % do 12,8 % (odôvodnenie č. 58 pôvodného nariadenia).

- 6 Vzhľadom na nízky stupeň spolupráce všetkých ostatných čínskych exportujúcich výrobcov bolo zostatkové dumpingové rozpätie v súvislosti s týmito výrobcami stanovené na úrovni najvyššieho individuálneho rozpätia pre jediný model elektronických váh vyrábaný spoločnosťami, ktoré spolupracovali, teda na úrovni 30,7 %.
- 7 V článku 1 ods. 2 pôvodného nariadenia sa preto trom čínskym exportujúcim výrobcom, ktorí spolupracovali uložili individuálne antidumpingové clá, ktorých maximálna výška bola 12,8 %, pričom ostatným čínskym spoločnostiam bolo uložené clo vo výške 30,7 %.

B — Konanie o preskúmaní

- 8 Žalobcovia, ktorými sú spriaznené spoločnosti Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd (ďalej len „Shanghai Excell“) a Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd (ďalej len „Shanghai Adeptech“) vyrábajú v Číne elektronické váhy. Shanghai Excell a Shanghai Adeptech začali v júni 2003 vyvážať tieto váhy do Spoločenstva. Uplatnila sa na nich sadzba antidumpingového cla vo výške 30,7 %.
- 9 Žalobcovia Komisii predložili ako „noví vývozcovia“ v zmysle článku 11 ods. 4 základného nariadenia žiadosť o preskúmanie pôvodného nariadenia. Tvrdili, že počas pôvodného prešetrovania, teda od 1. septembra 1998 do 31. augusta 1999 (ďalej len „obdobie pôvodného prešetrovania“) nevyvážali do Spoločenstva elektronické váhy a že neboli spriaznené so žiadnym z exportujúcich výrobcov, na ktorých sa vzťahovali dotknuté opatrenia.
- 10 Nariadením Komisie (ES) č. 1408/2004 z 2. augusta 2004, zavádzajúcim revíziu „nového vývozu“ z nariadenia Rady (ES) č. 2605/2000, ktoré uplatňuje definitívne antidumpingové clá na dovoz určitých elektronických váh (REWS) pochádzajúcich, *inter alia*, z Čínskej ľudovej republiky, a ktoré ruší clo vzhľadom na dovoz od dvoch vývozcov

v danej krajine a stanovuje registráciu týchto dovozov (Ú. v. EÚ L 256, s. 8), začala Komisia v súvislosti so žalobcami preskúmanie. Antidumpingové clo na ich elektronické váhy vo výške 30,7 % bolo zrušené a Komisia uložila colným orgánom povinnosť prijať potrebné opatrenia na registráciu dovozu týchto váh, pričom platnosť registrácie sa mala skončiť deväť mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1408/2004.

- 11 Komisia zaslala 23. februára 2005 žalobcom list, v ktorom vysvetlila dôvody, pre ktoré mala v úmysle priznať im individuálny režim a uložiť im antidumpingové clo vo výške 54,8 %. Listom zo 7. marca 2005 žalobcovia napadli stanovisko Komisie.

C — *Napadnuté nariadenie*

- 12 Rada prijala 28. apríla 2005 nariadenie Rady (ES) č. 692/2005 z 28. apríla 2005, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 2605/2000 o uložení konečných antidumpingových ciel na dovoz určitých elektronických váh (REWS) s pôvodom okrem iného v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 112, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“).
- 13 V napadnutom nariadení Rada potvrdila, že žalobcovia sú novými vývozcami v zmysle článku 11 ods. 4 základného nariadenia (odôvodnenia č. 9 až 11).
- 14 Rada dospela k názoru, že vzhľadom na to, že žalobcovia majú sídlo v Číne, normálna hodnota sa musí určiť, tak ako v pôvodnom nariadení, v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, pretože žalobcovia nespĺňajú prvé dve kritériá uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) tohto nariadenia, a teda pokiaľ ide o výrobu a predaj

elektronických váh žalobcami, neprevažujú podmienky trhového hospodárstva (odôvodnenia č. 12 až 26). Rada však usúdila, že žalobcovia splňajú podmienky pre priznanie individuálneho režimu stanovené v článku 9 ods. 5 základného nariadenia (odôvodnenia č. 27 a 28).

- 15 Tak ako v pôvodnom nariadení, Rada vypočítala normálnu hodnotu v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v podobnej krajine, teda v Indonézii. Normálna hodnota bola vypočítaná podľa informácií poskytnutých spoločnosťou Toshiba Indonesia.
- 16 Rada porovнала normálnu hodnotu s vývoznou cenou na základe ceny zo závodu a na rovnakej úrovni trhu a v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia zohľadnila rozdiely vo faktoroch ovplyvňujúcich ceny a cenovú porovnateľnosť (odôvodnenia č. 42 až 45). Napokon Rada porovнала vážený priemer normálnej hodnoty podľa typu dotknutého výrobku s váženým priemerom vývoznnej ceny a dospela k záveru o existencii dumpingového rozpätia v rozsahu 52,6 % (odôvodnenia č. 55 a 56).
- 17 Z toho vyplýva, že článok 1 ods. 1 napadnutého nariadenia určil na vývozy žalobcov do Spoločenstva antidumpingové clo vo výške 52,6 %.
- 18 Článok 1 ods. 2 napadnutého nariadenia retroaktívne uplatnil clá v rovnakej výške na zaregistrované dovozy, v súlade s článkom 3 nariadenia č. 1408/2004. Žalobcom tak bolo uložené clo vo výške 52,6 % od augusta 2004. Napokon boli colné orgány Európskej únie v článku 1 ods. 2 napadnutého nariadenia vyzvané, aby prestali registrovať dovozy žalobcov.

- 19 Podľa článku 2 napadnutého nariadenia, nadobúda tento právny predpis účinnosť v deň nasledujúci po jeho uverejnení v úradnom vestníku, teda 4. mája 2005.
- 20 Platnosť cieľ stanovených pôvodným nariadením, zmeneným a doplneným napadnutým nariadením, sa v súlade s článkom 11 ods. 2 základného nariadenia skončila 1. decembra 2005. Po uverejnení oznámenia o nastávajúcom uplynutí platnosti cieľ predstavitelia priemyslu Spoločenstva nepožiadali v zmysle článku 11 ods. 2 základného nariadenia o preskúmanie opatrení, ktorých platnosť sa končila.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 21 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 26. júla 2005 podali žalobcovia žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 22 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. novembra 2005 podala Komisia návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Uznesením z 12. januára 2006 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa tomuto návrhu vyhovel.
- 23 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k prvej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.
- 24 Dňa 19. marca 2008 Súd prvého stupňa v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 jeho rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania,

aby odpovedali na určité písomné otázky a predložili určité dokumenty. Žalobcovia na túto výzvu reagovali v stanovených lehotách.

25 Listom z 15. apríla 2008 informovala Rada Súd prvého stupňa, že nemôže vyhovieť jeho požiadavkám, keďže niektoré požadované dokumenty sú dôverné a okrem toho ich má Komisia. Ďalej Rada uviedla, že žalobcovia viac nemajú záujem na konaní.

26 Uznesením, zo 7. mája 2008 Súd prvého stupňa v zmysle článku 65 písm. b), článku 66 ods. 1 a článku 67 ods. 3 druhého pododseku svojho rokovacieho poriadku uložil Rade a Komisii povinnosť predložiť niektoré požadované dokumenty a doplniť ich určitými vysvetleniami, pričom uviedol, že tieto dokumenty nebudú v tomto štádiu sprístupnené žalobcom. Rada a Komisia tejto výzve vyhoveľi v stanovenej lehote. Uviedli však, že tieto dokumenty považujú za prísne dôverné, keďže obsahujú citlivé obchodné informácie týkajúce sa spoločnosti Toshiba Indonesia.

27 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (prvá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

28 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté počas pojednávania 20. mája 2008.

29 Počas pojednávania žalobcovia vyjadrili súhlas s tým, že Súd prvého stupňa použije podľa okolností informácie uvedené v dokumentoch považovaných Radou a Komisiou za dôverné, teda informácie, ktoré žalobcom neboli sprístupnené, pričom táto okolnosť

bola zaznamenaná v zápisnici z pojednávania. Súd prvého stupňa však usúdil, že na účely tohto rozsudku je potrebné použiť len informácie, ktoré žalobcovia mali k dispozícii.

- 30 Počas pojednávania sa žalobcovia vzdali svojo deviateho žalobného dôvodu založeného na chybe pri ich identifikácii v napadnutom nariadení, čo bolo tiež zaznamenané v zápisnici z pojednávania.
- 31 Napokon bolo počas pojednávania zistené, že dokumenty, ktoré žalobcovia poslali Súdu prvého stupňa po tom, ako ich o to požiadal 19. marca 2008, nie sú požadovanými dokumentmi. Rada požiadala o povolenie odovzdať kópiu požadovaných dokumentov, ktoré boli súčasťou správneho spisu a žalobcovia jej ich zaslali v rámci prešetrovania vedúceho k prijatiu napadnutého nariadenia. Žalobcovia proti takémuto odovzdaniu namietali, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania. Súd prvého stupňa stanovil žalobcom lehotu na predloženie ich pripomienok k dotknutým dokumentom a k ich prípadnému zaradeniu do spisu.
- 32 Žalobcovia predložili 30. mája 2008 pripomienky k dokumentom uvedeným v predchádzajúcom bode a zopakovali námietku proti ich zaradeniu do spisu. Súd prvého stupňa však usúdil, že tieto dokumenty je potrebné do spisu zaradiť vzhľadom na to, že ich predloženie Radou len napráva chybu, ktorej sa žalobcovia sami z nedbanlivosti alebo úmyselne dopustili.
- 33 Rada podala 6. júna 2008 do kancelárie Súdu prvého stupňa korigendum informácií, ktoré tomuto súdu zaslala po prijatí jeho uznesenia zo 7. mája 2008. Listom zo 6. júna 2008 Komisia informovala Súd prvého stupňa, že vysvetlenia, ktoré mu poskytla po prijatí uvedeného uznesenia musia byť upravené s ohľadom na korigendum predložené Radou.

34 Žalobcovia podali 10. júla 2008 k dotknutému korigendu pripomienky.

35 Ústna časť konania bola 24. septembra 2008 uzavretá.

36 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa ich týka,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

37 Rada vo svojich vyjadreniach za podpory Komisie navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

38 Vo svojom liste z 15. apríla 2008 Rada navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zastavil konanie vzhľadom na to, že žalobcovia viac nemajú záujem na konaní,

- zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

O návrhu na zastavenie konania

A — Tvrdenia účastníkov konania

39 Rada tvrdí, že elektronické váhy žalobcov neboli po uplynutí platnosti pôvodného nariadenia 1. decembra 2005 predmetom nijakých antidumpingových ciel. Z informácií získaných od členských štátov vyplýva, jednak to, že ako antidumpingové clo uložené napadnutým nariadením vybrali len malé sumy a jednak to, že tieto sumy neboli zaplatené žalobcami ale dovozcami, ktorí s nimi neboli spriaznení.

40 Rada sa preto domnieva, že zrušenie napadnutého nariadenia nemá žiaden právny dosah na žalobcov, ktorí z toho dôvodu viac nemajú na pokračovaní tohto konania záujem.

- 41 Žalobcovi tvrdia, že Súd prvého stupňa by nemal skúmať tvrdenie Komisie vzhľadom na jeho oneskorenie. Okrem toho pripúšťajú, že nezaplatili nijaké antidumpingové clo vo výške stanovenej napadnutým nariadením. Domnievajú sa však, že uplatnenie veľmi vysokého antidumpingového cla na ich elektronické váhy počas obdobia trvajúceho takmer päť mesiacov bránilo ich snahám o uvedenie výrobkov na trh v Európe, čo vysvetľuje aj skutočnosť, že ich dovozcovia zaplatili len veľmi malú časť antidumpingových ciel. Ďalej žalobcovia tvrdia, že stále majú záujem na konaní, pretože v rámci neskoršej žaloby o zodpovednosti majú v úmysle poukázať na nezákonnosť napadnutého nariadenia.

B — *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

- 42 Keďže podmienky prípustnosti žaloby, najmä nedostatok záujmu na konaní, patria medzi prekážky konania z dôvodu verejného záujmu, Súdu prvého stupňa prináleží bez návrhu overiť, či žalobca má záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia (uznesenie Súdu prvého stupňa z 10. marca 2005, *Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia a i./Komisia*, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00 až T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00 až T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00 až T-276/00, T-281/00, T-287/00 a T-296/00, Zb. s. II-787, bod 22). Tvrdenie Rady je preto potrebné preskúmať bez toho, aby bolo potrebné rozhodovať o jeho oneskorenosti.

- 43 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí žalobcov záujem na konaní týkajúci sa predmetu žaloby existovať v štádiu podania žaloby, inak by bola žaloba neprípustná. Tento predmet sporu musí pretrvávať, rovnako ako záujem na konaní, až do vyhlásenia rozhodnutia súdu, inak by muselo byť konanie zastavené, čo predpokladá, že výsledok konania môže priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý žalobu podal (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 17. apríla 2008, *Flaherty a i./Komisia*, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Zb. s. I-2649, bod 25 a tam citovanú judikatúru).

- 44 Podľa Rady mali v prejednávanej veci žalobcovia záujem na konaní pri podaní žaloby ale následne ho stratili pretože od uplynutia platnosti pôvodného nariadenia, a teda aj napadnutého nariadenia 1. decembra 2005 nemohlo prípadné zrušenie napadnutého nariadenia žalobcom priniesť nijaký prospech, keďže jednak sa toto nariadenie viac neuplatňuje na ich vývozy do Spoločenstva a jednak im ako priamy dôsledok zrušenia nebude vrátená nijaká suma, vzhľadom na to, že v minulosti v zmysle uvedeného nariadenia nezaplatili žiadne antidumpingové clo.
- 45 S ohľadom na okolnosti prejednávanej veci sa však téza Rady musí zamietnuť, a to z nasledujúcich dôvodov.
- 46 Po prvé je potrebné spresniť, že uplynutie platnosti napadnutých rozhodnutí, ktoré nastalo po podaní žaloby o neplatnosť, ešte samo osebe neznamená, že súd Spoločenstva je povinný rozhodnúť o zastavení konania z dôvodu zániku predmetu konania alebo záujmu na konaní ku dňu vyhlásenia rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 2007, Wunenburger/Komisia, C-362/05 P, Zb. s. I-4333, bod 47).
- 47 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že napadnuté nariadenie Rada formálne nezrušila (pozri v tomto zmysle rozsudok Wunenburger/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 48).
- 48 Po druhé z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že žalobca si môže zachovať záujem na zrušení právneho aktu inštitúcie Spoločenstva, aby sa predchádzalo tomu, že sa bude v budúcnosti opakovať nezákonnosť, ktorou je tento akt údajne poznačený (rozsudok Wunenburger/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 50; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 24. júna 1986, AKZO Chemie/Komisia, 53/85, Zb. s. 1965, bod 21, a z 26. apríla 1988, Apesco/Komisia, 207/86, Zb. s. 2151, bod 16).

49 Tento záujem na konaní vyplýva z článku 233 prvého odseku ES, podľa ktorého sú inštitúcie, ktorých akt bol vyhlásený za neplatný, povinné urobiť nevyhnutné opatrenia, aby vyhovelí rozsudku Súdneho dvora (rozsudok Wunenburger/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 51).

50 Je nepochybné, že uvedený záujem na konaní môže existovať len za predpokladu, že údajná nezákonnosť sa môže v budúcnosti opakovať, a to nezávisle od okolností vecí, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby (rozsudok Wunenburger/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 52).

51 To je prípad žaloby o neplatnosť, o aký ide v prejednávanej veci, teda žaloby podanej podnikmi, ktorým bolo uložené antidumpingové clo po uskutočnení konania o preskúmaní, a to napriek tomu, že uvedené clo sa viac neuplatňuje, pričom uvedené podniky napádajú konanie, ktoré viedlo k jeho uloženiu. Na rozdiel od vecného posúdenia existencie dumpingu totiž môžu byť spôsoby vedenia konania o preskúmaní v budúcnosti zopakované v rámci podobných konaní, takže žalobcovia si vzhľadom na možné budúce antidumpingové konania vedené proti nim zachovávajú záujem na konaní proti napadnutému nariadeniu aj v prípade, že viac nemá voči nim nijaký účinok (pozri v tomto zmysle rozsudok Wunenburger/Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, body 56 až 59).

52 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v rámci tejto žaloby žalobcovia z niekoľkých dôvodov spochybňujú metódu, ktorú Komisia zvolila v napadnutom nariadení s cieľom rozhodnúť, či splňajú podmienky na priznanie ŠTH, ako aj s cieľom výpočtu ich dumpingového rozpätia, pričom ide o metódy, ktoré možno znova použiť v budúcnosti v rámci podobných konaní.

53 Po tretie si žalobca môže zachovať záujem na zrušení aktu, ktorý sa ho priamo týka, aby dosiahol konštatovanie súdu Spoločenstva o nezákonnosti, ktorá mu bola spôsobená, pričom takéto konštatovanie môže slúžiť ako základ prípadnej žaloby o náhradu škody podanej s cieľom získať primeranú náhradu ujmy spôsobenej napadnutým aktom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia, C-68/94 a C-30/95, Zb. s. I-1375, bod 74).

- 54 O takýto prípade ide aj v prejednávanej veci. Napadnuté nariadenie totiž uložilo antidumpingové clo na dovozy elektronických váh žalobcov počas obdobia piatich mesiacov, pričom výška tohto cla bola takmer dvojnásobkom cla, ktoré sa uplatňovalo na ostatných čínskych výrobcov a predajná cena v Spoločenstve žalobcom stúpila o viac ako 50 %.
- 55 V tomto kontexte si žalobcovia zachovávajú záujem na konštatovaní nezákonnosti napadnutého nariadenia, pretože toto konštatovanie bude jednak zaväzovať súd Spoločenstva v súvislosti so žalobou o náhradu škody a jednak môže predstavovať základ prípadného mimosúdneho rokovania medzi Radou a žalobcami vedeného s cieľom nahradiť ujmu, ktorú utrpeli.
- 56 Po štvrté by prijatie tézy Rady viedlo k pripusteniu, že akty prijaté inštitúciami, ktoré majú obmedzené časové účinky a ich platnosť uplynie po podaní žaloby o neplatnosť, ale predtým, ako Súd prvého stupňa môže vyhlásiť relevantný rozsudok, unikajú akémukoľvek súdnemu preskúmaniu, ak z nich nevyplývala platba peňažnej sumy.
- 57 Takáto situácia je nezlučiteľná v zmysle článku 230 ES, podľa ktorého Súdny dvor preskúmava zákonnosť aktov prijatých spoločne Európskym parlamentom a Radou, aktov Rady, Komisie a Európskej centrálnej banky (ECB), okrem odporúčaní a stanovísk a preskúmava aj zákonnosť aktov Európskeho parlamentu, ktoré majú právne účinky vo vzťahu k tretím stranám. Ak je totiž Spoločenstvo spoločenstvom práva, jeho členské štáty a inštitúcie nemôžu unikať kontrole súladu ich aktov so základným ústavným dokumentom, ktorým je Zmluva, a s právom, ktoré z tejto Zmluvy vyplýva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdného dvora z 23. apríla 1986, Les Verts/Parlament, 294/83, Zb. s. 1339, bod 23).
- 58 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné dospieť k záveru, že žalobcovia si zachovávajú záujem na konaní.

O veci samej

59 Žalobcovia uvádzajú na podporu svojej žaloby osem žalobných dôvodov, pričom niektoré z nich možno zoskupiť. Prvý žalobný dôvod vyplýva z porušenia článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia. Druhý žalobný dôvod vyplýva z porušenia článku 2 ods. 7 písm. c) prvého pododseku prvej zarážky základného nariadenia. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) prvého pododseku druhej zarážky základného nariadenia. Pokiaľ ide o štvrtý žalobný dôvod, zakladá sa na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia. Piaty a ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Napokon šiesty a siedmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia.

60 Súd prvého stupňa sa domnieva, že v prvom rade je potrebné sa zaoberať druhým a tretím žalobným dôvodom.

A — O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) prvého pododseku prvej zarážky a tretom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) prvého pododseku druhej zarážky základného nariadenia

61 Článok 2 ods. 7 základného nariadenia stanovuje, že v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom, v zmysle výnimky z pravidiel stanovených v odsekoch 1 až 6 toho istého ustanovenia.

62 Článok 2 ods. 7 písm. b) tohto nariadenia však stanovuje:

„Pri antidumpingových prešetrovaniach, ktoré sa týkajú dovozov z Ruskej federácie a Čínskej ľudovej republiky, sa normálna hodnota určí v súlade s odsekmi 1 až 6, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu, a v súlade s kritériami a postupmi ustanovenými v písmene c) preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, podmienky trhového hospodárstva. V opačnom prípade sa uplatňujú pravidlá, ktoré sú ustanovené v [článku 2 ods. 7 písm.] a).“

63 Napokon podľa článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia:

„Tvrdenie v zmysle [článku 2 ods. 7 písm.] b) musí byť v písomnej forme a musí obsahovať dostatok dôkazov o tom, že výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva, t. j. ak:

- rozhodnutia firiem, ktoré sa týkajú cien, nákladov a vstupov, vrátane napr. surovín, nákladov na technológiu a mzdových nákladov, výstupov, tržieb a investícií, sú prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade a náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odrážajú trhové hodnoty,
- firmy majú jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle preverované v súlade s medzinárodnými účtovníckymi normami a ktoré sa používajú na všetky účely,

...

a

— prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhovej sadzby.

...“

⁶⁴ Žalobcovia už na začiatku konania o preskúmaní žiadali o priznanie ŠTH. Rada dospela v napadnutom nariadení k názoru, že táto žiadosť sa musí zamietnuť, keďže žalobcovia nespĺňajú prvé dve podmienky uvedené v predchádzajúcom bode (odôvodnenia č. 13 až 15).

⁶⁵ Pokiaľ ide o prvú z týchto podmienok Rada v napadnutom nariadení usúdila, že viaceré okolnosti odhaľujú existenciu významného vplyvu štátu na žalobcov. Týmito okolnosťami sú po prvé skutočnosť, že stanovky spoločnosti jedného zo žalobcov povoľujú jeho partnerovi riadenému štátom, teda partnerovi, ktorý nevlastní žiadny kapitál spoločnosti a ktorý vystupuje len vo funkcii prenajímateľa, aby si mohol nárokovať odškodnenie v prípade, že spoločnosť nesplní určené výrobné, predajné a ziskové ciele, po druhé skutočnosť, že na to, aby budovy boli uznané ako investičný majetok a aby mohla začať amortizácia práv na užívanie pozemku, bolo treba získať schválenie od miestnych úradov, po tretie to, že jeden zo žalobcov nikdy neplatil za právo na užívanie pozemku a po štvrté skutočnosť, že tento žalobca využíval výhody vyplývajúce z bankových záruk, poskytnutých bezplatne treťou stranou (odôvodnenie č. 16 napadnutého nariadenia).

66 Pokiaľ ide o druhú podmienku, podľa ktorej v prípade, že sa podniky uchádzajú o priznanie ŠTH, musia preukázať, že používajú jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle preverované v súlade s medzinárodnými účtovnými normami a ktoré sa používajú na všetky účely, Rada dospela k v odôvodnení č. 17 k záveru, že žalobcovia porušili niektoré „International Accounting Standards“ (medzinárodné účtovné normy, ďalej len „IAS“), prijaté International Accounting Standards Board.

67 Pokiaľ ide o bod 1 IAS, Rada dospela k záveru, že žalobcovia porušili tri základné účtovné zásady: aktuálne účtovníctvo, opatrnosť a uprednostňovanie obsahu pred formou. Podľa Rady žalobcovia nedodrжали ani bod 2 IAS o zásobách, ich budovy neboli vedené a odpísané podľa bodu 16 IAS a práva na užívanie pozemku neboli amortizované podľa bodu 38 IAS, okrem toho žalobcovia porušili bod 21 IAS, týkajúci sa účinkov zmien v kurzoch cudzích mien, a bod 36 IAS o znížení hodnoty majetku a napokon viaceré správy audítorov v súvislosti so žalobcami poukázali na účtovné problémy so zásobami a na to, že spoločnosť nevytvorila príslušnú politiku pre ustanovenia o znížení hodnoty majetku. Rada sa tiež domnievala, že skutočnosť, že záznamy audítorov nepoukazovali na väčšinu z porušení IAS, naznačuje, že audit nebol vykonaný v súlade s medzinárodnými normami (odôvodnenia č. 17 a 18 napadnutého nariadenia).

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

68 Žalobcovia tvrdia, že posúdenie zo strany Rady v odôvodneniach č. 12 až 26 napadnutého nariadenia, podľa ktorého nespĺňajú prvé dve podmienky stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, je nesprávne.

69 V rámci druhého žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že analýza Rady v napadnutom nariadení týkajúca sa po prvé otázky, či sú rozhodnutia firiem týkajúce cien, nákladov a vstupov prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez

podstatného vplyvu štátu v tejto súvislosti a po druhej otázke, či náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odrážajú trhové hodnoty, je zjavne nesprávna.

- 70 V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobcovia uvádzajú, že Rada v napadnutom nariadení nesprávne usúdila, že nespĺňajú druhú podmienku stanovenú v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, podľa ktorej podniky, ktoré žiadajú o priznanie ŠTH musia používať jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle preverované v súlade s medzinárodnými účtovnými normami a používajú sa na všetky účely.
- 71 V tejto súvislosti žalobcovia tvrdia, že vzhľadom na to, že účtovné normy uplatňované v prejednávanej veci Komisiou, teda IAS, neboli v Číne prijaté, žiadna spoločnosť so sídlom v tejto krajine ich nebola povinná dodržiavať. Preto ak sa ich použitie vyžadovalo, žiadna čínska spoločnosť nemohla ŠTH získať. Okrem toho aj v rámci Spoločenstva je dodržiavanie IAS v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 z 19. júla 2002 o uplatňovaní medzinárodných účtovných noriem (Ú. v. ES L 243, s. 1; Mim. vyd. 13/029, s. 609) povinné len pre niektoré spoločnosti, a to od 1. januára 2005.
- 72 Ďalej žalobcovia tvrdia, že v zápisnici Rady v súvislosti s nariadením č. 905/98, ktoré do základného nariadenia zaviedlo pojem ŠTH, bola Komisia vyzvaná, aby nariadenie č. 905/98 uplatňovala spôsobom, ktorý by dal všetkým podnikom bez ohľadu na ich veľkosť rovnakú príležitosť získať prospech z jeho ustanovení. Inštitúcie Spoločenstva však požadovali, aby bolo účtovníctvo žalobcov v súlade s mimoriadne prísnou normou, ktorú ako malé a stredné podniky nemohli dodržiavať.
- 73 Žalobcovia kritizujú skutočnosť, že inštitúcie Spoločenstva sa nepokúsili uplatniť iné medzinárodne uznávané normy, napriek tomu, že žalobcovia to viac krát navrhovali a tvrdia, že pri overovaní na mieste v priestoroch Shanghai Adeptech, Komisia

požiadala audítorov tejto spoločnosti, aby priestory na určitý čas opustili, čím uvedenej spoločnosti znemožnili akúkoľvek možnosť vysvetliť súlad jej účtovníctva s medzinárodnými normami.

- 74 Napokon sa žalobcovia domnievajú, že Rada sa tým, že v napadnutom nariadení uplatnila nevhodné účtovné normy akými sú IAS a nie „medzinárodné účtovnícke normy“ uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvom pododseku druhej zarážky základného nariadenia, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia účtovníctva oboch spoločností, ktoré boli predmetom auditu.
- 75 Rada odpovedá, že druhý a tretí žalobný dôvod by mali byť zamietnuté ako nedôvodné.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 76 Tak z použitia slova „a“ medzi štvrtou a piatou zarážkou článku 2 ods. 7 písm. c), ako aj zo samotnej povahy tam uvedených podmienok vyplýva, že musia byť splnené súčasne, takže ak výrobca, ktorý požiadal o priznanie ŠTH nespĺňa jednu z nich, jeho žiadosť sa musí zamietnuť (rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, bod 54).
- 77 Preto vzhľadom na skutočnosť, že Rada v napadnutom nariadení usúdila, že žiadosť žalobcov o priznanie ŠTH musí byť zamietnutá, keďže nespĺňali ani jednu z prvých dvoch podmienok uvedených v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia (odôvodnenia č. 13 až 15), predložené žalobné dôvody by mohli viesť k zrušeniu napadnutého nariadenia len v prípade, že by boli oba prijaté.

78 V tomto kontexte sa Súd prvého stupňa domnieva, že v prvom rade je potrebné preskúmať tretí žalobný dôvod.

79 V tejto súvislosti je na úvod potrebné pripomenúť, že v oblasti opatrení na ochranu obchodu majú inštitúcie Spoločenstva širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu komplikovanosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré majú preskúmať (rozsudky Súdu prvého stupňa z 5. júna 1996, NMB France a i./Komisia, T-162/94, Zb. s. II-427, bod 72; z 29. januára 1998, Sinochem/Rada, T-97/95, Zb. s. II-85, bod 51; zo 17. júla 1998, Thai Bicycle/Rada, T-118/96, Zb. s. II-2991, bod 32; zo 4. júla 2002, Arne Mathisen/Rada, T-340/99, Zb. s. II-2905, bod 53, a Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný v bode 76 vyššie, bod 48).

80 Z toho vyplýva, že preskúmanie súdom Spoločenstva týkajúce sa posúdení uskutočnených inštitúciami sa musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli správne stanovené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci (rozsudok Súdneho dvora zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing a i./Rada, 240/84, Zb. s. 1809, bod 19; rozsudky Thai Bicycle/Rada, už citovaný v bode 79 vyššie, bod 33; Arne Mathisen/Rada, už citovaný v bode 79 vyššie, bod 54, a Shanghai Teraoka Electronics/Rada, už citovaný v bode 76 vyššie, bod 49).

81 To isté sa vzťahuje na skutkové situácie právnej a politickej povahy v dotknutej krajine, ktoré musia inštitúcie Spoločenstva posúdiť, aby určili, či vývozca pôsobí za trhových podmienok bez výrazného zasahovania zo strany štátu, a preto mu môže byť priznaný štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (rozsudok Shanghai Teraoka Electronics/Rada, už citovaný v bode 76 vyššie, bod 49).

82 Okrem toho je potrebné uviesť, že metóda určenia normálnej hodnoty výrobu stanovená v článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia je výnimkou z osobitného pravidla zakotveného na uvedený účel v článku 2 ods. 7 písm. a), ktoré sa v zásade

uplatňuje na dovozy z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom. Podľa ustálenej judikatúry sa musí akékoľvek odchylenie od všeobecného pravidla alebo výnimka z neho vykladať doslovne (rozsudky Súdneho dvora z 12. septembra 1995, Oude Luttikhuis a i., C-399/93, Zb. s. I-4515, bod 23; z 18. januára 2001, Komisia/Španielsko, C-83/99, Zb. s. I-445, bod 19, a z 12. decembra 2002, Belgicko/Komisia, C-5/01, Zb. s. I-11991, bod 56; rozsudok Shanghai Teraoka Electronics/Rada, už citovaný v bode 76 vyššie, bod 50).

83 Napokon je dôležité zdôrazniť, že dôkazné bremeno spočíva na exportujúcom výrobcovi, ktorý si želá využívať ŠTH. Článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia totiž stanovuje, že tvrdenie „musí obsahovať dostatok dôkazov“. Preto inštitúcie Spoločenstva nie sú povinné dokazovať, že exportujúci výrobca nespĺňa podmienky stanovené na priznanie takého štatútu. Naopak, úlohou týchto inštitúcií je posúdiť, či sú dôkazy predložené exportujúcim výrobcom dostatočné na preukázanie toho, že podmienky stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia sú splnené, kým úlohou súdov Spoločenstva je preskúmať, či je posúdenie zo strany inštitúcií poznačené nesprávnym posúdením (rozsudok Shanghai Teraoka Electronics/Rada, už citovaný v bode 76 vyššie, bod 53).

84 Práve vo svetle týchto úvah je potrebné analyzovať, či tvrdenia žalobcov môžu preukázať, že úsudok Rady, podľa ktorého nespĺňajú druhú podmienku stanovenú v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, je zjavne nesprávny.

85 V tejto súvislosti žalobcovia v podstate po prvé tvrdia, že IAS nie sú v Číne povinné a v Spoločenstve sú povinné len pre určité podniky.

86 V prvom rade je potrebné uviesť, že skutočnosť, že čínske podniky nie sú v zmysle ich vnútroštátneho práva podriadené dodržiavaniu istých účtovných noriem, nemá žiaden vplyv na otázku, či ich účtovníctvo možno vo svetle týchto noriem preskúmať. Druhá

podmienka stanovená v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia jasne uvádza, že účtovníctvo každého podniku, ktorý pochádzajúca z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom a uchádza sa o priznanie ŠTH, musí byť predmetom auditu v súlade s medzinárodnými normami, a to bez ohľadu na to, či sa tieto normy povinne uplatňujú v jeho štáte pôvodu alebo nie. Základné nariadenie vyžaduje, aby dotknuté podniky dodržiavali účtovné normy, ktoré nie sú nevyhnutne ich vnútroštátnymi normami práve preto, že uvedený štát nie je štátom s trhovým hospodárstvom.

87 V druhom rade je potrebné poukázať na to, že skutočnosť, že medzinárodné účtovné normy ktoré sa uplatňujú v prejednávanej veci nie sú v zmysle aktu Spoločenstva povinné pre všetky podniky v Spoločenstve, nevyhnutne neznamená, že tieto normy, alebo iné účtovné normy, ktoré sledujú rovnaké ciele a vykonávajú ich s rovnakou, či dokonca väčšou intenzitou, nie sú pre tieto podniky povinné v zmysle ich vnútroštátnych právnych poriadkov. Táto skutočnosť tiež neznamená, že uvedené normy nie sú v širokej miere uznané na medzinárodnej úrovni alebo že nemôžu byť súhrnom účtovných zásad, ktoré sú spoločné pre väčšinu krajín s trhovým hospodárstvom, vrátane členských štátov.

88 Žalobcovia po druhé tvrdia, že je nemožné, aby sa malý alebo stredný podnik ako sú oni prispôbil IAS. Tento argument je však len tvrdením, ktoré sa neopiera ani o najmenší dôkaz a ani o súhrnné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré by malo byť nemožné, aby malý alebo stredný podnik nemohol dosiahnuť účtovné štandardy uplatnené v prejednávanej veci Komisiou. Z toho dôvodu nemožno toto tvrdenie žalobcov prijať.

89 Po tretie žalobcovia kritizujú skutočnosť že inštitúcie Spoločenstva nepreskúmali súlad ich účtovníctva s inými účtovnými normami ako sú IAS, uznanými na medzinárodnej úrovni.

90 Treba však konštatovať, že do širokej miery voľnej úvahy inštitúcií Spoločenstva spadá posúdenie súladu účtovníctva podnikov, ktoré sa uchádzajú o priznanie ŠTH, s účtovnými štandardmi podľa ich výberu, uznanými na medzinárodnej úrovni. Ak dotknuté podniky nesúhlasia s týmto výberom, prináleží im, aby preukázali, že zvolené štandardy nie sú medzinárodne uznávané alebo že údajné porušenia týchto štandardov vyplývajúce z ich účtovníctva nie sú takýmito porušeniami z hľadiska iných medzinárodne uznávaných štandardov, keďže dôkazné bremeno patrí exportujúcemu výrobcovi, ktorý sa uchádza o priznanie ŠTH (pozri bod 83 vyššie). Žalobcovia však v prejednávanej veci nepreukázali existenciu ani jednej z týchto dvoch okolností.

91 Napokon, aby bolo možné zamietnuť všetky tvrdenia žalobcov, postačí v každom prípade konštatovať, že žiadne z nich nemôže vyvrátiť záver Rady vyjadrený v odôvodnení č. 17 napadnutého nariadenia, podľa ktorého účtovníctvo žalobcov porušujú určité základné účtovné zásady, akými sú aktuálne účtovníctvo, opatrnosť a uprednostňovanie obsahu pred formou. Aby žalobcovia účinne spochybnili tento záver Rady, ktorý do veľkej miery postačuje ako základ pre jej posúdenie, že žalobcovia nespĺňajú druhú podmienku článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, mali preukázať, že ich účtovníctvo uvedené zásady rešpektuje, alebo že je v súlade s inými medzinárodnými účtovnými štandardmi ako sú IAS, teda so štandardmi, ktoré uvedené zásady tiež rešpektujú. Žalobcovia to však ani zďaleka nepreukázali, pričom sa obmedzili len na kritiku voľby Komisie v súvislosti s medzinárodnými štandardmi uplatnenými v prejednávanej veci.

92 Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

93 S ohľadom na úvahy uvedené v bodoch 76 a 77 vyššie nie je potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod.

B — O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia

1. Úvodné pripomienky

94 Článok 2 ods.7 písm. c) druhý pododsek základného nariadenia stanovuje:

„Určenie, či výrobca spĺňa... kritériá [uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c)], sa prijme do troch mesiacov od začatia prešetrovania na základe osobitných konzultácií Poradného výboru a potom, ako výrobné odvetvie spoločenstva dostalo príležitosť vyjadriť svoje pripomienky. Toto určenie zostane v platnosti až do konca prešetrovania.“

95 Komisia prijala 2. augusta 2004 nariadenie č. 1408/2004, v zmysle ktorého sa začalo konanie o preskúmaní. Toto nariadenie nadobudlo účinnosť v deň nasledujúci po jeho zverejnení v úradnom vestníku, teda 4. augusta 2004.

96 Komisia zaslala žalobcom 3. augusta 2004 formulár (ďalej len „formulár o ŠTH“), ktorý sa týkal jednak otázky, či im má byť priznaný ŠTH uvedený v článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia a jednak otázky ich individuálneho režimu. Formulár o ŠTH, vyplnený samostatne každým žalobcom, mal byť Komisii doručený do 15 dní od nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1408/2004. V tom istom čase zaslala Komisia žalobcom dotazník (ďalej len „antidumpingový dotazník“) týkajúci sa otázky, či uskutočňujú v Spoločenstve dumping. Antidumpingový dotazník vyplnený samostatne každým žalobcom mal byť Komisii doručený do 13. septembra 2004.

- 97 Dňa 19. augusta 2004 odovzdali žalobcovia Komisii vyplnené formuláre o ŠTH a 20. augusta 2004 zaslali dokument priložený k týmto formulárom v preklade do angličtiny.
- 98 Komisia zaslala žalobcom 3. septembra 2004 žiadosť o doplňujúce informácie v súvislosti s ich odpoveďami na formulár o ŠTH. Lehota na odpoveď bola stanovená do 13. septembra 2004. Komisia tiež žalobcov požiadala, aby s nimi spriaznená spoločnosť Excell Precision Co. Ltd so sídlom v Taiwane (ďalej len „Excell Taiwan“), ako aj akákoľvek iná s nimi spriaznená spoločnosť, ktorá predáva elektronické váhy, vyplnila prílohu k antidumpingovému dotazníku (ďalej len „príloha k dotazníku“).
- 99 Žalobcovia odovzdali 20. septembra 2004 Komisii vyplnené antidumpingové dotazníky.
- 100 Po tom, ako Komisia súhlasila s predĺžením lehoty, žalobcovia odpovedali 21. septembra 2004 na uvedený list z 3. septembra 2004. Komisia požiadala žalobcov 4. októbra 2004 o doplnenie ich odpovede.
- 101 Žalobcovia Komisii zaslali 5. októbra 2004 prílohu k dotazníku, ktorá bola osobitne vyplnená spoločnosťou Excell Taiwan a druhou s nimi spriaznenou taiwanskou spoločnosťou Summing International Ltd.
- 102 Medzi 18. a 21. októbrom 2004 Komisia uskutočnila overovanie na mieste týkajúce sa informácií poskytnutých žalobcami v odpovediach vo formulári o ŠTH.

- 103 Dňa 26.októbra Komisia žalobcov požiadala o doplnenie informácií poskytnutých v ich formulároch o ŠTH. Odpovede na tieto otázky boli Komisii odovzdané 3. novembra 2004. Komisia v tejto súvislosti predniesla 15. novembra ďalšiu žiadosť o informácie a odpovede na ňu jej boli predložené 17. novembra 2004.
- 104 Komisia požiadala žalobcov 7. januára 2005, aby ostatné spoločnosti, ktoré sú s nimi spriaznené, a to Bright Advance Co. Ltd a Total Lead Ltd so sídlom v Samoa vyplnili prílohu k dotazníku.
- 105 Listom zo 14. januára 2005 Komisia informovala žalobcov, že im nebol priznaný ŠTH.
- 106 Príloha k dotazníku osobitne vyplnená Bright Advance a Total Lead bola Komisii doručená 25. januára 2005.

2. Tvrdenia účastníkov konania

- 107 Žalobcovia tvrdia, že vzhľadom na to, že preskúmanie na základe statusu nového vývozcu sa začalo 4. augusta 2004 v zmysle nariadenia č. 1408/2004, lehota troch mesiacov od začatia prešetrovania, ktorá bola Komisii stanovená článkom 2 ods. 7 písm. c) druhým pododsekom základného nariadenia na určenie, či výrobca spĺňa kritériá, ktoré sú nevyhnutné na priznanie ŠTH (ďalej len „lehota troch mesiacov“) uplynula 4. novembra 2004. Komisia však prijala rozhodnutie v súvislosti so ŠTH 14. januára 2005 a uvedenú lehotu výrazne a bez odôvodnenia prekročila.

- 108 Žalobcovia uvádzajú, že lehota troch mesiacov garantuje právnu istotu. Z oznámenia Komisie Rade a Európskemu parlamentu týkajúceho sa zaobchádzania s bývalými krajinami bez trhového hospodárstva v rámci antidumpingových konaní [KOM (97) 677 v konečnom znení], ako aj z návrhu nariadenia Rady o zmenách a doplneniach základného nariadenia [KOM(97) 677 v konečnom znení] vyplýva, že cieľom lehoty troch mesiacov je prinútiť inštitúcie Spoločenstva, aby prijali neodvolateľné rozhodnutie o ŠTH bez toho, aby bol ovplyvnený riadny priebeh prešetrovania. Žalobcovia sa domnievajú, že prekročenie lehoty troch mesiacov musí spôsobiť zrušenie napadnutého nariadenia, pretože inak by táto lehota bola zbavená potrebného účinku.
- 109 Žalobcovia zastávajú názor, že v stanovených lehotách úplne vyplnili svoje formuláre o ŠTH, tak ako to vyplýva z odôvodnenia č. 13 napadnutého nariadenia. Komisia tiež následne požiadala o viaceré informácie a objasnenia, z ktorých viaceré už boli poskytnuté. Žalobcovia odpovedali v stanovených lehotách a požiadali len o jedno predĺženie o päť dní, aby mohli odpovedať na list z 3. septembra 2004. Priznané boli aj iné predĺženia, ale tie sa týkali odpovedí na antidumpingový dotazník a nie odpovedí vo formulári o ŠTH, ktorý bol prijatý bez pripomienok k jeho úplnosti. Žalobcovia tiež uznávajú prekročenie určitých lehôt na odpoveď pokiaľ ide o žiadosti o informácie týkajúce sa ich antidumpingových dotazníkov ale nie formulárov o ŠTH.
- 110 Žalobcovia tvrdia, že po doručení posledných odpovedí na žiadosti o informácie týkajúce sa formulárov o ŠTH trvalo Komisii dva mesiace, kým prijala rozhodnutie o práve na priznanie ŠTH. Okrem toho sa žalobcovia domnievajú, že Rada nemôže s cieľom odôvodniť porušenie lehoty troch mesiacov tvrdiť, že Komisia pokračovala v získavaní informácií od žalobcov, pretože povinnosťou Komisie bolo tento proces ukončiť.
- 111 Žalobcovia napokon tvrdia, že prekročenie lehoty troch mesiacov malo významný vplyv na rozhodnutie, či sa overia alebo neoveria informácie, ktoré poskytli oni sami alebo Toshiba Indonesia. Keďže trvanie preskúmania je v zmysle článku 11 ods. 5 základného nariadenia obmedzené na deväť mesiacov, túto lehotu by prekročilo, ak by Komisia uskutočnila overovanie. V prípade neexistencie tohto overovania, by výpočet

antidumpingového rozpätia uskutočnený v napadnutom nariadení nezohľadnil ani úpravy požadované žalobcami, ani by nemohol byť spresnený na základe informácií predložených Toshiba Indonesia, ktoré mohli viesť k tomu, že výsledky uvedeného výpočtu by boli iné.

- 112 Rada pripúšťa, že Komisia neprijala rozhodnutie v súvislosti so ŠTH v lehote troch mesiacov, ale pritom sa za podpory Komisie domnieva, že táto skutočnosť nevedie k nezákonnosti napadnutého nariadenia.

3. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

- 113 Účastníci konania sa zhodujú na tom, že lehota troch mesiacov bola v prejednávanej veci prekročená. Rozchádzajú sa naopak v tom, aké závery je z právneho hľadiska potrebné z tohto prekročenia vyvodiť. Žalobcovia na rozdiel od tvrdenia Rady uvádzajú, že lehota troch mesiacov je záväzná a z jej prekročenia musí vyplývať automatické zrušenie napadnutého nariadenia.

- 114 V tejto súvislosti nie je zásadným problémom prejednávanej veci otázka určenia záväznej alebo nezáväznej povahy lehoty troch mesiacov, ale len preskúmanie, aké sú dôsledky jej prekročenia zo strany Komisie a najmä posúdenie, či uvedené prekročenie má v tejto veci spôsobiť zrušenie napadnutého nariadenia.

- 115 Na úvod je potrebné zamietnuť tézu žalobcov, podľa ktorej má mať akékoľvek prekročenie lehoty troch mesiacov zo strany Komisie automaticky za následok zrušenie nariadenia o revízií, ktoré bolo následne prijaté.

- 116 Je totiž potrebné poukázať na to, že článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek základného nariadenia nijako neupravuje dôsledky prekročenia lehoty troch mesiacov zo strany Komisie. Tento článok hlavne nijako neupresňuje, či z takéhoto prekročenia vyplýva povinné priznanie ŠTH alebo nemožnosť pokračovať v dotknutom prešetrovaní, čo sú jediné dôvody, pre ktoré by napadnuté nariadenie mohlo byť automaticky zrušené z dôvodu uvedeného prekročenia.
- 117 Preto vzhľadom na to, že toto spresnenie sa nenachádza ani v žiadnom inom ustanovení základného nariadenia, je potrebné skúmať cieľ a štruktúru tohto nariadenia, aby bolo možné rozhodnúť, či je potrebné ho vykladať v tom zmysle, že ukladá povinné priznanie ŠTH alebo z neho vyplýva nemožnosť pokračovať v dotknutom preskúmaní v prípade, že lehota troch mesiacov bola Komisiou prekročená (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 20. januára 2005, Merck, Sharp & Dohme, C-245/03, Zb. s. I-637, bod 26).
- 118 Pokiaľ ide o otázku, či z cieľa a štruktúry základného nariadenia vyplýva, že prekročenie lehoty troch mesiacov zo strany Komisie zakladá povinnosť priznať ŠTH podnikom, ktoré oň požiadali, je v prvom rade potrebné zdôrazniť rozdielny prístup, ktoré zo základného nariadenia vyplýva v súvislosti s prekročením iných procesných lehôt ako je lehota troch mesiacov zo strany inštitúcií.
- 119 Ak napríklad Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou neprijme v lehote jedného mesiaca rozhodnutie proti návrhu na ukončenie prešetrovania predloženému Komisiou v prípadoch uvedených v článku 8 ods. 5 a v článku 9 ods. 2, prešetrovanie sa v zmysle týchto ustanovení považuje za ukončené. Rovnako ak Rada rozhodujúca jednoduchou väčšinou nerozhodne v lehote jedného mesiaca o zamietnutí návrhu Komisie uvedeného v článku 9 ods. 4 základného nariadenia zmeneného a doplneného nariadením (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004 (Ú. v. EÚ L 77, s. 12; Mim. vyd. 11/010, s. 150) alebo o návrhu uvedenom v článku 14 ods. 3 toho istého nariadenia, tieto návrhy budú v zmysle dotknutých ustanovení prijaté.
- 120 Preto je potrebné konštatovať, že ak má zo základného nariadenia vyplývať sankcionovanie nedodržania procesnej lehoty zo strany inštitúcií automatickým

vyhovením žiadosti alebo inými konkrétnymi dôsledkami, toto nariadenie tak výslovne stanovuje.

- 121 V druhom rade je potrebné pripomenúť, že keďže článok 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia upravuje pre niektoré krajiny výnimku zo spôsobu určenia normálnej hodnoty uvedeného v odseku 7 písm. a), táto výnimka musí byť vykladaná doslovne (pozri rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný v bode 76 vyššie, bod 50 a tam citovanú judikatúru). Nemôže sa preto automaticky uplatňovať v prípade prekročenia lehoty troch mesiacov zo strany Komisie, ak to nevyplýva z nejakého ustanovenia.
- 122 Pokiaľ ide napokon o otázku, či z cieľa a štruktúry základného nariadenia vyplýva, že prekročenie lehoty troch mesiacov zo strany Komisie bráni inštitúciám Spoločenstva prijať nariadenie ukladajúce dotknutým podnikom antidumpingové clá, je potrebné dospieť k záveru, že napadnuté nariadenie sa musí vykladať v tom zmysle, že minimálne v rámci preskúmania, o aké ide v prejednávanej veci, takémuto následku bráni.
- 123 Jeden alebo viaceré podniky, na ktoré sa vzťahuje antidumpingové clo určené v čase, keď už nevyvážali dotknuté výrobky do Spoločenstva, požadujú ako „noví vývozcovia“ v zmysle článku 11 ods. 4 základného nariadenia, v rámci žiadosti o preskúmanie pôvodného nariadenia, preskúmanie dumpingového rozpätia v súvislosti s ich vlastnou ekonomickou situáciou, aby im bolo prípadne určené nové antidumpingové clo, ktoré by záviselo výhradne od tejto situácie a mohlo by byť nižšie ako clo, ktoré sa na ne uplatňovalo predtým, prípadne by mohlo byť úplne zrušené.
- 124 Za týchto okolností by bolo nevhodné dospieť k záveru, že ak by uvedené podniky mali sídlo v krajine, ktorá nie je krajinou s trhovým hospodárstvom, a požiadali by o priznanie ŠTH, Komisia by v súvislosti s nimi nemala uskutočniť prešetrovanie, ak by

prekročila lehotu troch mesiacov, keďže by to poškodilo cieľ pôvodnej žiadosti týchto podnikov, ktorým je preskúmanie ich individuálnej situácie, a to z dôvodov, nad ktorými nemajú kontrolu.

- 125 Bolo by tiež nevhodné dospieť k záveru, že Komisia by mala po uplynutí lehoty troch mesiacov začať nové prešetrovanie v súvislosti s dotknutými podnikmi na ich žiadosť, keďže to by v praxi len zhoršilo nedodržanie tejto lehoty, pretože konečné rozhodnutie o ŠTH by sa len odložilo do ešte neskoršieho štádia.
- 126 Keďže téza, podľa ktorej má mať akékoľvek prekročenie lehoty troch mesiacov zo strany Komisie automaticky za následok zrušenie následne prijatého nariadenia o revízii, bola v dôsledku uvedeného zamietnutá, je následne potrebné preskúmať, či má z prekročenia uvedenej lehoty v prejednávanej veci vyplývať zrušenie napadnutého nariadenia.
- 127 V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že lehota troch mesiacov stanovená v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia má za cieľ najmä zabezpečiť, aby sa o otázke, či výrobca spĺňa kritériá uvedené v tomto článku, nerozhodovalo podľa jej vplyvu na výpočet dumpingového rozpätia. Posledná veta článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia tak bráni tomu, aby inštitúcie po tom, ako prijímú rozhodnutie o ŠTH, následne prehodnocovali informácie, ktoré v tejto súvislosti mali k dispozícii (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. novembra 2006, Nanjing Metalink International/Rada, T-138/02, Zb. s. II-4347, bod 44).
- 128 Potrebný účinok tejto lehoty teda nebude spochybnený, ak počas obdobia medzi uplynutím lehoty troch mesiacov a rozhodnutím o ŠTH a s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci bolo potrebné konštatovať, že podniky, ktoré žiadali o uznanie ŠTH, spôsobili, že Komisia nemohla vedieť, aký účinok na výpočet dumpingového rozpätia môže mať jej rozhodnutie o ŠTH.

129 V prejednávanej veci je potrebné poukázať na to, že prekročenie lehoty troch mesiacov zo strany Komisie jej neumožnilo rozhodnúť o otázke, či sa žalobcom má priznať ŠTH podľa jej dosahu na výpočet dumpingového rozpätia. V tejto súvislosti totiž postačí konštatovať, že žalobcovia predložili informácie o vývozných cenách fakturovaných spriazneným spoločnostiam, a nie nezávislým zákazníkom, hoci práve táto informácia bola podstatná pre výpočet dumpingového rozpätia. Informácie o vývozných cenách fakturovaných nezávislým zákazníkom boli Komisii úplne doručené až 28. januára 2005, teda po prijatí konečného rozhodnutia o žiadosti o priznanie ŠTH.

130 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že vzhľadom na to, že inštitúcie Spoločenstva nemajú povinnosť dokazovať, že podnikateľ nespĺňa podmienky stanovené na priznanie ŠTH, ale majú len posúdiť, či sú ním predložené dôkazy dostatočné na to, aby preukázali splnenie týchto podmienok (pozri bod 83 vyššie), nemožno od Komisie požadovať, aby prijala rozhodnutie o žiadosti podniku o priznanie ŠTH predtým, ako uplynie primeraná lehota, ktorá začína plynúť od momentu, keď tento podnik predloží všetky potrebné informácie, a ktorá Komisii najmä umožní tieto informácie správne posúdiť, ako aj osobitne konzultovať s Poradným výborom a dať výrobným odvetviam spoločenstva priestor na vyjadrenie svojich pripomienok v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia.

131 Pritom je potrebné zdôrazniť, že odpovede na formulár o ŠTH, ktoré žalobcovia pôvodne predložili, museli byť na žiadosť Komisie v súvislosti s dôležitými otázkami viackrát doplnené, a to najmä v liste zaslanom žalobcami Komisii 21. septembra 2004, po tom, ako predložili žiadosť o predĺženie lehoty priznanej v tejto súvislosti Komisiou. Komisia okrem toho musela listom zo 4. októbra 2004 žalobcov opäť požiadať o doplnenie ich odpovede.

132 Zo spisu tiež vyplýva, že formuláre o ŠTH, ktoré žalobcovia vyplnili, a informácie, ktoré v tejto súvislosti zaslali Komisii, boli aj v neskoršom štádiu poznačené významnými

nedostatkami najmä v súvislosti s otázkami o ich účtovníctve, čo Komisii bránilo v prijatí stanoviska o práve na priznanie ŠTH v rámci lehoty troch mesiacov.

- 133 Odpovede žalobcov najmä nerozptýlili významné pochybnosti, pokiaľ ide o spôsob, akým sa vytvárali účtovné rezervy zodpovedajúce zníženiu hodnoty majetku, ako to vyplýva z e-mailu, ktorý Komisia zaslala žalobcom 26. októbra 2004. Komisia sa pritom mohla oprávnene domnievať, že túto informáciu musí mať k dispozícii, aby mohla rozhodnúť o otázke, či žalobcovia spĺňajú druhú podmienku uvedenú v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.
- 134 Z rovnakého e-mailu tiež vyplýva, že anglická jazyková verzia účtovníctva Shanghai Adaptech, ktoré bolo predmetom auditu, teda verzia, ktorá bola tiež potrebná na to, aby Komisia mohla rozhodnúť o splnení druhej podmienky stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, bola neúplná.
- 135 Z dotknutého e-mailu napokon vyplýva, že žalobcovia predložili isté informácie v súvislosti so štruktúrou kapitálu Shanghai Adeptech, ktoré boli v rozpore so zaslanými dôkaznými dokumentmi. Štruktúra kapitálu žalobcov pritom pri analýze Komisie týkajúcej sa splnenia prvej podmienky uvedenej v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia predstavuje podstatnú otázku.
- 136 Zo spisu a najmä z faxu, ktorý žalobcovia zaslali Komisii 3. novembra 2004, tiež vyplýva, že informácie potrebné na odstránenie dotknutých medzier boli predložené v dostatočnej miere až v tento deň, teda deň pred uplynutím lehoty troch mesiacov.

137 Odôvodnenie č. 13 napadnutého nariadenia preto nemožno v rozpore s tvrdením žalobcov vykladať v tom zmysle, že ich odpovede na formuláre o ŠTH boli úplné. Takýto výklad nevyplýva zo znenia uvedeného odôvodnenia a výslovne mu odporuje korešpondencia medzi žalobcami a Komisiu.

138 Napokon je potrebné dospieť k záveru, že v prípade neexistencie ustanovenia, ktoré by buď výslovne, alebo implicitne stanovovalo dôsledky prekročenia procesnej lehoty, akou je tá v prejednávanej veci, môže z takéhoto prekročenia vyplývať čiastočné alebo úplne zrušenie aktu, ktorého prijímanie dotknutú lehotu zahŕňalo, len v prípade, že je dokázané, že ak by sa uvedený nedostatok nevyskytol, uvedený akt by mohol mať iný obsah (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 29. októbra 1980, van Landewyck a i./Komisia, 209/78 až 215/78 a 218/78, Zb. s. 3125, bod 47, a z 23. apríla 1986, Bernardi/Parlament, 150/84, Zb. s. 1375, bod 28).

139 Žalobcovia však nepreukázali, že Rada by v prípade neexistencie prekročenia lehoty troch mesiacov zo strany Komisie mohla prijať iné nariadenie, ktoré by bolo ústretovejšie ich záujmom ako napadnuté nariadenie.

140 Žalobcovia totiž v tejto súvislosti tvrdia len to, že prekročenie lehoty troch mesiacov malo dosah na rozhodnutie Komisie uskutočniť overovanie na mieste týkajúce sa informácií, ktoré sami poskytli, ako aj informácií predložených spoločnosťou Toshiba Indonesia. Žalobcovia tiež uvádzajú, že ak by sa toto overovanie uskutočnilo, Komisia by mala k dispozícii kvalitnejšie informácie, čo by mohlo viesť k prijatiu iného nariadenia.

141 Tieto tvrdenia je potrebné odmietnuť z dvoch dôvodov.

142 Po prvé žalobcovia nepreukázali, že prekročenie lehoty troch mesiacov zo strany Komisie súvisí s jej rozhodnutím neuskutočniť dotknuté overovanie na mieste, alebo že má na toto rozhodnutie akýkoľvek vplyv.

143 Žalobcovia sa totiž v tejto súvislosti obmedzujú na tvrdenie, že trvanie preskúmania, akým je preskúmanie v prejednávanej veci, sa v zmysle článku 11 ods. 5 základného nariadenia obmedzuje na najviac deväť mesiacov a že v prípade, že by Komisia overovanie na mieste uskutočnila, táto lehota by bola prekročená.

144 Je potrebné uviesť, že článok 11 ods. 5 základného nariadenia nepochybne stanovuje, že preskúmania podľa článku 4 tohto článku sa musia uskutočniť v rámci deviatich mesiacov po ich začatí, a ak sa preskúmanie v tejto lehote neuskutoční, uplatniteľné antidumpingové opatrenia zostávajú nezmenené. Žalobcovia však nevysvetľujú prečo by lehota deviatich mesiacov nebola dodržaná v prípade, že by sa inštitúcie rozhodli uskutočniť overovanie na mieste, ktoré pokladali za potrebné.

145 Po druhé a v záujme úplnosti žalobcovia nepreukázali, že uskutočnenie overovania na mieste zo strany Komisie, ktoré žalobcovia požadovali, by nevyhnutne prinieslo tejto inštitúcii informácie, ktoré by mohli viesť k prijatiu pre nich priaznivejšieho nariadenia ako je napadnuté nariadenie. Žalobcovia totiž nemôžu tvrdiť, že ak by Komisia prostredníctvom overovania na mieste preskúmala informácie, ktoré jej oni sami poskytli, Rada by mohla prijať pre nich priaznivejšie nariadenie. Okrem toho pokiaľ ide o informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia, je potrebné uviesť, že žalobcovia neuviedli žiadnu skutočnosť, ktorá by umožnila dospieť k záveru, že ak by Komisia tieto informácie overila na mieste, napadnuté nariadenie by mohlo byť priaznivejšie.

146 Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné dospieť k záveru, že tento žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

C — O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia

¹⁴⁷ Článok 11 ods. 9 základného nariadenia stanovuje:

„Pri všetkých preskúmaniach alebo prešetreniach, ktoré sa týkajú náhrady, uskutočnených podľa tohto článku, použije Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodológiu ako pri prešetrovaní, ktoré viedlo k clu, pričom sa náležito zohľadní článok 2 a predovšetkým jeho odseky 11 a 12 a článok 17.“

¹⁴⁸ Počas pôvodného prešetrovania sa traja čínsky exportujúci výrobcovia rozhodli spolupracovať a bol im priznaný individuálny režim, rovnako ako to bolo v prípade žalobcov pri preskúmaní. Tieto tri spoločnosti, rovnako ako žalobcovia, požiadali pri preskúmaní o priznanie ŠTH, v súlade s článkom 2 ods. 7 základného nariadenia.

¹⁴⁹ Pokiaľ ide o čínskych exportujúcich výrobcov počas pôvodného prešetrovania a o žalobcov počas preskúmania, Rada dospela k záveru, že podmienky určené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia neboli splnené a žiadosť dotknutých podnikov o priznanie ŠTH zamietla. V dôsledku toho bolo potrebné porovnať vývoznú cenu dotknutých exportujúcich výrobcov s normálnou hodnotou stanovenou pre podobnú krajinu s trhovým hospodárstvom v súlade s článkom 2 ods. 7 základného nariadenia (odôvodnenia č. 45 až 48 a 52 pôvodného nariadenia).

¹⁵⁰ Tak v pôvodnom prešetrovaní, ako aj pri preskúmaní dospeli inštitúcie k záveru, že Indonézia je treťou krajinou s trhovým hospodárstvom, ktorá je najvhodnejšia na účely určenia normálnej hodnoty (odôvodnenia č. 49 a 50 pôvodného nariadenia).

- 151 Počas pôvodného prešetrovania bola normálna hodnota stanovená v súlade s článkom 2 ods. 2 a 3 základného nariadenia na základe normálnych hodnôt určených pre indonézskeho výrobcu, teda spoločnosť Toshiba Indonesia, pričom sa použil najkonkurencieschopnejší model zo segmentu s nízkym rozsahom, predávaný tak na indonézskeho výrobcu, ako aj na exportných trhoch vo významných množstvách, teda model, u ktorého sa preukázalo, že je porovnateľný s čínskymi modelmi exportovanými do Spoločenstva (odôvodnenie č. 53 pôvodného nariadenia).
- 152 Počas preskúmania bola normálna hodnota vypočítaná aj na základe informácií poskytnutých Toshiba Indonesia. Napriek tomu, že zisky z vývozu boli u tohto výrobcu značné, Rada usúdila, že jeho predaj nezávislým zákazníkom na indonézskeho trhu nebol dostatočne reprezentatívny na určenie normálnej hodnoty a rozhodla, že bude vychádzať z hodnoty, ktorá sa pre typy výrobkov porovnateľných s výrobkami vyvázanými žalobcami do Spoločenstva vytvorí na základe výrobných nákladov v súvislosti s elektronickými váhami vyrábanými v Indonézii, zvýšených o primeranú sumu zodpovedajúcu predajným, správny a iným všeobecným nákladom (ďalej len „PSV náklady“), ako aj ziskom (odôvodnenia č. 29 až 33 a 37 až 39 napadnutého nariadenia).
- 153 Vývozná cena, bola v rámci pôvodného prešetrovania v prípade predaja nezávislým dovozcom v Spoločenstve vypočítaná na základe cien skutočne zaplatených alebo splatných, podľa článku 2 ods. 8 základného nariadenia. V prípadoch predaja prostredníctvom spriaznených dovozcov v Spoločenstve, bola vývozná cena vytvorená na základe ceny, za ktorú sa dovážené výrobky prvýkrát následne predali nezávislému kupujúcemu v zmysle článku 2 ods. 9 základného nariadenia (odôvodnenia č. 54 a 55 pôvodného nariadenia).
- 154 Keďže Rada pri preskúmaní dospela k záveru, že žalobcovia predali svoje elektronické váhy do Spoločenstva prostredníctvom spriaznených spoločností, vývozná cena bola stanovená na základe cien z následného predaja, ktorú zaplatil prvý nezávislý kupujúci v Spoločenstve (odôvodnenie č. 42 napadnutého nariadenia).

155 Počas pôvodného prešetrovania Rada porovнала normálnu hodnotu s vývoznou cenou na základe ceny zo závodu a na rovnakej úrovni trhu. S cieľom spravodlivého porovnania zohľadnila Rada v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia rozdiely, ktoré majú vplyv na ceny a cenovú porovnateľnosť. Boli uskutočnené určité úpravy vzhľadom na rozdiely v preprave, poistení, v manipulácii, v režijných a vo vedľajších výdavkoch, v úveroch, v províziách, v dovozných poplatkoch a v popredajných nákladoch (odôvodnenie č. 56 pôvodného nariadenia).

156 V rámci preskúmania Rada tiež porovнала normálnu hodnotu s vývoznou cenou na základe ceny zo závodu a na rovnakej úrovni trhu. V súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia zobrala do úvahy rozdiely vo faktoroch ovplyvňujúcich ceny a cenovú porovnateľnosť. Keďže Rada dospela k záveru, že čínski obchodníci spriaznení so žalobcami vystupujú v podobnej úlohe ako zástupcovia pôsobiaci na základe provízie, upravila vývoznú cenu s ohľadom na províziu v súlade s článkom 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia (odôvodnenia č. 43 až 45 napadnutého nariadenia).

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

157 Žalobcovia na úvod poukazujú na existenciu rozporu v pôvodnom nariadení. Z odôvodnenia č. 50 tohto nariadenia vyplýva, že vzhľadom na rozsah domáceho predaja a vývozu spoločnosti Toshiba Indonesia bola normálna hodnota pre čínskych exportujúcich výrobcov vypočítaná podľa článku 2 ods. 2 a 3 základného nariadenia. V odpovediach na dotazník poskytnutých spoločnosťou Toshiba Indonesia v rámci relevantného konania sa pritom uvádzalo, že spoločnosť nerealizuje žiaden domáci predaj elektronických váh.

158 Okrem tohto rozporu žalobcovia tvrdia, že inštitúcie Spoločenstva zmenili pri preskúmaní dôležité aspekty metódy určenia normálnej hodnoty a vývozej ceny, teda metódy, ktorá sa uplatňovala počas pôvodného prešetrovania.

159 Po prvé Rada vzala v odôvodnení č. 37 napadnutého nariadenia do úvahy PSV náklady spoločnosti spriaznenej s Toshiba Indonesia, hoci pôvodné nariadenie takéto pripočítanie neuvádza. Po druhé v rámci pôvodného prešetrovania Rada upravila normálnu hodnotu podľa popredajných nákladov, záruk, úverových nákladov alebo provízií z domáceho predaja, ale neurobila tak v rámci preskúmania (odôvodnenie č. 43 napadnutého nariadenia). Po tretie boli uskutočnené overovania na mieste podnikania spoločnosti Toshiba Indonesia v priebehu pôvodného prešetrovania a nie v priebehu preskúmania. Povinnosť uplatniť rovnakú metódu na pôvodné prešetrovanie a preskúmanie sa pritom vzťahuje aj na overovania na mieste a podľa Rady tým viac, že podmienky za ktorých Toshiba Indonesia podnikala sa výrazne zmenili. Po štvrté Rada v odôvodnení č. 45 napadnutého nariadenia zaviedla úpravy vývozných cien na základe údajných provízií z predaja zaplatených spriazneným spoločnostiam.

160 Rada tvrdenia žalobcov spochybňuje.

2. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

161 Je potrebné pripomenúť, že počas pôvodného prešetrovania a aj počas preskúmania, bola normálna hodnota určená na základe údajov týkajúcich sa výrobcu so sídlom v podobnej krajine ako je Čína. V oboch prípadoch bola zvolenou podobnou krajinou Indonézia a zvoleným indonézskym výrobcom bola spoločnosť Toshiba Indonesia.

162 Žalobcovia však usudzujú, že metódy, podľa ktorých boli tieto dva postupy vedené, a to od chvíle uvedenej voľby spoločnosti Toshiba Indonesia, obsahujú isté rozdiely. Podľa

žalobcov z existencie týchto rozdielov vyplýva porušenie článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

163 Je preto potrebné overiť existenciu metodologických rozdielov, na ktoré poukazujú žalobcovia a v prípade, že sa ich prítomnosť potvrdí, je nutné ich preskúmať s ohľadom na uvedené ustanovenie, aby bolo možné určiť, či ich existencia predstavuje porušenie tohto ustanovenia.

164 Prvým metodologickým rozdielom medzi pôvodným prešetrovaním a preskúmaním, ktorý žalobcovia zdôrazňujú, je skutočnosť, že na výpočet normálnej hodnoty výrobkov Toshiba Indonesia v rámci preskúmania vzala Rada do úvahy PSV náklady podniku, ktorý je spriaznený s uvedenou spoločnosťou, hoci v pôvodnom nariadení to neurobila.

165 Je nutné konštatovať, že v tejto súvislosti skutočne existuje rozdiel medzi metódami použitými v rámci pôvodného prešetrovania a preskúmania, ako to nakoniec pripustila samotná Rada v odôvodneniach č. 40 a 41 napadnutého nariadenia. Existencia tohto rozdielu jasne vyplýva z porovnania odôvodnení č. 37 a 38 napadnutého nariadenia na jednej strane a odôvodnenia č. 53 pôvodného nariadenia na strane druhej.

166 V napadnutom nariadení bola normálna hodnota výrobkov Toshiba Indonesia určená na základe výrobných nákladov, v súvislosti s elektronickými váhami vyrábanými týmto podnikom, zvýšených o sumu zodpovedajúcu PSV nákladom a zisku. V tejto súvislosti sú zohľadnené PSV náklady nákladmi samotnej spoločnosti Toshiba Indonesia a nákladmi spoločnosti, ktorá je s ňou spriaznená.

167 Naopak v pôvodnom nariadení bola normálna hodnota výrobkov spoločnosti Toshiba Indonesia vypočítaná na základe ceny jej elektronických váh, porovnateľných s váhami vyrobenými v Číne a predávaných vo veľkých množstvách na indonézskom trhu a exportných trhoch.

- 168 Tento rozdiel medzi pôvodným prešetrovaním a preskúmaním je vysvetliteľný skutočnosťou, že v napadnutom nariadení Rada vypočítala vytvorenú normálnu hodnotu, ktorá preto nesúvisela s cenami skutočných predajov uskutočnených spoločnosťou Toshiba Indonesia, kým v pôvodnom nariadení vypočítala normálnu hodnotu práve na základe týchto cien.
- 169 Ak je podľa článku 2 ods. 3 základného nariadenia predaj podobného výrobku nedostatočný, normálna hodnota podobného výrobku sa vypočíta dvoma spôsobmi. Po prvé ju možno vypočítať na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu, ktoré sa zvýšia o primeranú sumu PSV nákladov a zisku, Po druhé možno normálnu hodnotu vypočítať na základe cien pri vývoze do tretej krajiny, pri bežnom obchodovaní a za predpokladu, že tieto ceny sú reprezentatívne.
- 170 Ako vyplýva zo spisu, ako aj z korigenda Rady zo 6. júna 2008, indonézsky predaj elektronických váh zohľadnený pri pôvodnom prešetrovaní bol nedostatočný na účely výpočtu normálnej hodnoty výrobkov spoločnosti Toshiba Indonesia. Za týchto okolností sa Rada rozhodla túto hodnotu vypočítať na základe vývozných cien spoločnosti Toshiba Indonesia, ako aj na základe jej indonézskeho predaja.
- 171 Počas preskúmania bol predaj predmetného modelu elektronických váh spoločnosti Toshiba Indonesia tiež nedostatočný na to, aby Rada mohla vypočítať normálnu hodnotu na základe ich ceny. V tomto prípade sa však Rada rozhodla normálnu hodnotu vypočítať na základe prvej možnosti uvedenej v článku 2 ods. 3 základného nariadenia, teda na základe výrobných nákladov v Indonézii, zvýšených o primeranú sumu PSV nákladov a zisku.
- 172 Je preto zjavné, že Rada reagovala v dvoch rovnakých situáciách, spočívajúcich v nedostatočnom domácom predaji spoločnosti Toshiba Indonesia, inak v rámci pôvodného prešetrovania a inak v rámci preskúmania. Preto je nutné dospieť k záveru,

že v prejednávanej veci došlo k úprave metódy výpočtu normálnej hodnoty a že táto úprava nebola spôsobená zmenou okolností. To bolo výslovne potvrdené aj Radou v jej korigende zo 6. júna 2008.

- 173 Je však potrebné uviesť, že skutočnosť, že Rada v napadnutom nariadení určila normálnu hodnotu výrobkov spoločnosti Toshiba Indonesia na základe výrobných nákladov v súvislosti s elektronickými váhami vyrábanými týmto podnikom, zvýšených o sumu zodpovedajúcu PSV nákladom a zisku, kým v pôvodnom nariadení túto hodnotu vypočítala na základe ceny elektronických váh Toshiba Indonesia porovnateľných s váhami vyrobenými v Číne a predávaných vo veľkých množstvách na indonézskom trhu a exportných trhoch, nepredstavuje v prejednávanej veci zmenu metódy, ktorá by nerešpektovala článok 11 ods. 9 základného nariadenia.
- 174 Je totiž potrebné poukázať na to, že ak by Rada vypočítala v napadnutom nariadení normálnu hodnotu tak, ako to urobila v pôvodnom nariadení, a to pri zohľadnení vývozných cien spoločnosti Toshiba Indonesia, ako aj cien jej indonézskych predajov, porušila by článok 2 ods. 3 základného nariadenia.
- 175 Tento článok stanovuje, ako bolo uvedené v bode 169 vyššie, že ak je predaj podobného výrobku nedostatočný, normálna hodnota takéhoto výrobku sa môže vypočítať buď na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu, ktoré sa zvýšia o primeranú sumu PSV nákladov a zisku alebo na základe cien pri vývoze do tretej krajiny, pri bežnom obchodovaní a za predpokladu, že tieto ceny sú reprezentatívne, čo vylučuje možnosť pripočítat ceny domáceho predaja, ktorý sa považuje za nedostatočný.
- 176 Je pritom potrebné pripomenúť, že hoci článok 11 ods. 9 základného nariadenia stanovuje, že pri všetkých preskúmaniach uskutočnených podľa tohto článku použije Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodológiu ako pri

prešetřování, které viedlo k uložení cla, z tohto článku tiež vyplýva, že uplatnená metóda musí byť v súlade s ustanoveniami článkov 2 a 17 základného nariadenia.

- 177 Z toho vyplýva, že inštitúcie nie sú povinné v rámci preskúmania uplatniť metódu, ktorá bola použitá počas pôvodného prešetřovania, ak nie je v súlade s ustanoveniami článku 2 základného nariadenia.
- 178 Z akéhokoľvek opačného výkladu by vyplývala absurdná situácia spočívajúca v tom, že ak by Rada vypočítala normálnu hodnotu na základe pripočítania reálnych vývozných cien, ako aj reálnych cien indonézskeho predajcu uskutočnených spoločnosťou Toshiba Indonesia, žalobcovia by mohli oprávnené požadovať zrušenie napadnutého nariadenia pre porušenie článku 2 ods. 3 základného nariadenia, a ak by Rada vypočítala vytvorenú normálnu hodnotu, žalobcovia by mohli požadovať zrušenie napadnutého nariadenia pre porušenie článku 11 ods. 9 základného nariadenia.
- 179 Z uvedeného vyplýva, že z existencie prvého metodologického rozdielu medzi pôvodným prešetřením a preskúmaním, teda rozdielu, na ktorý poukazujú žalobcovia, nemôže vyplývať zrušenie napadnutého nariadenia.
- 180 Druhým metodologickým rozdielom, ktorý žalobcovia zdôraznili, je skutočnosť, že v pôvodnom prešetřovaní Rada uskutočnila isté úpravy normálnej hodnoty výrobkov spoločnosti Toshiba Indonesia, najmä podľa popredajných nákladov, hoci počas preskúmania takéto úpravy neboli uskutočnené.
- 181 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že pri antidumpingovom prešetřovaní sa môže ukázať, že je nevyhnutné na základe článku 2 ods. 10 základného nariadenia uskutočniť úpravy vývozných cien a normálnej hodnoty tak, aby sa vzali do úvahy rozdiely vo faktoroch v súvislosti s ktorými bolo uvedené a dokázané, že ovplyvňujú

ceny, a teda cenovú porovnateľnosť. Takéto úpravy však vo všeobecnosti nie sú nevyhnutné, ak je používaná normálna hodnota vytvorenou, teda umelo určenou hodnotou. V takejto situácii sa totiž normálna hodnota, ktorá ani zďaleka neodráža skutočnú sumu, z ktorej musia byť odstránené prvky ovplyvňujúce jej porovnateľnosť, skladá len z dotknutých výrobných nákladov zvýšených o primeranú sumu PSV nákladov a zisku. Z toho vyplýva, že neexistencia úprav normálnej hodnoty výrobkov spoločnosti Toshiba Indonesia vypočítanej v napadnutom nariadení, je priamym dôsledkom skutočnosti, že v tomto nariadení Rada použila vytvorenú normálnu hodnotu.

182 Keďže Rada správne uplatnila metódu založenú na vytvorenej hodnote (pozri body 177 až 179 vyššie), žalobcovia nemôžu spochybníť praktické dôsledky tejto metódy.

183 Tretím metodologickým rozdielom, ktorý žalobcovia zdôraznili je skutočnosť, že Rada v odôvodnení č. 45 napadnutého nariadenia zaviedla úpravy vývozných cien na základe údajných provízií z predajov zaplatených spoločnostiam spriazneným so žalobcami, hoci v pôvodnom nariadení tak neurobila.

184 Tento rozdiel, ktorý skutočne medzi pôvodným prešetrovaním a preskúmaním existuje, však nie je zmenou metódy zakázanou v článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

185 Počas pôvodného prešetrovania totiž Rada nevypočítala vývoznú cenu tých žalobcov, ktorí neboli predmetom tohto prešetrovania. Práve z toho dôvodu žalobcovia požiadali o uznanie statusu nový vývozca, ktorý im bol priznaný, ako vyplýva z odôvodnení č. 9 až 11 napadnutého nariadenia. Vývozná cena každého vývozcu pritom musí byť nevyhnutne vypočítaná pri každom prešetrovaní s ohľadom na jeho konkrétnu situáciu. Nemožno sa preto domnievať, že výpočet vývozej ceny v prejednávanej veci

po uplatnení úprav — vyplývajúcich z okolností, za ktorých Rada usúdila, že žalobcovia svoje výrobky vyvážajú do Spoločenstva –môže predstavovať zmenu metódy v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

186 Posledným uvedeným metodologickým rozdielom zdôrazneným žalobcami je skutočnosť, že overovanie na mieste týkajúce sa informácií predložených spoločnosťou Toshiba Indonesia sa uskutočnilo v priebehu pôvodného prešetrovania a počas preskúmania realizované nebolo.

187 Ja však potrebné dospieť k záveru, že súčasťou povinnosti Komisie podľa článku 11 ods. 9 základného nariadenia používať pri všetkých preskúmaniach uskutočnených podľa tohto článku za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodológiu ako pri prešetrovaní, ktoré viedlo k uloženiu cla, nie je povinnosť alebo zákaz uskutočniť v rámci preskúmania overovanie na mieste, a to podľa toho, či takéto overovanie bolo alebo nebolo uskutočnené v rámci pôvodného prešetrovania. Overovanie informácie totiž nemožno považovať za súčasť metódy zvolenej na určenie existencie dumpingu, ale len za spôsob na získanie údajov, ktorý takúto metódu umožní uplatňovať.

188 Vzhľadom na uvedené skutočnosti je tento žalobný dôvod potrebné zamietnuť.

D — *O piatom a ôsmom žalobnom dôvode, ktoré sú založené na porušení článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.*

189 Článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia stanovuje:

„v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom... sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane spoločenstva, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v spoločenstve za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie.

Vhodná tretia krajina s trhovým hospodárstvom sa vyberie vhodným spôsobom, pričom sa vezmú do úvahy spoľahlivé informácie dostupné v čase výberu. Do úvahy sa vezmú aj lehoty; ak je to vhodné, použije sa tretia krajina s trhovým hospodárstvom, ktorá je predmetom toho istého prešetrovania.

Prešetrované strany sú informované krátko po začatí prešetrovania o predpokladanej tretej krajine s trhovým hospodárstvom a majú 10 dní na vyjadrenie pripomienok.“

190 Rada v napadnutom nariadení vypočítala vytvorenú normálnu hodnotu spoločnosti Toshiba Indonesia na základe jej výrobných nákladov v súvislosti s elektronickými váhami v Indonézii, pričom tieto náklady boli zvýšené o primeranú sumu PSV nákladov a zisku (odôvodnenie č. 37).

- 191 Na výpočet uplatniteľného ziskového rozpätia sa Rada vzhľadom na to, že už predtým dospela k záveru, že spoločnosť Toshiba Indonesia neuskutočnila na domácom trhu dostatočný objem predaja nezávislým zákazníkom, rozhodla uplatniť rovnaké ziskové rozpätie, aké bolo použité pre vytvorenie normálnej hodnoty určitých elektronických váh dovážaných z Taiwanu počas pôvodného prešetrovania, pretože tieto váhy patrili do rovnakej kategórie ako váhy Toshiba Indonesia (odôvodnenie č. 39 napadnutého nariadenia).

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

- 192 V rámci piateho žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že aj keď inštitúcie Spoločenstva majú povinnosť uistiť sa o presnosti informácií, ktoré sú im predložené, Komisia neoverila informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia, hoci boli na účely výpočtu vytvorenej normálnej hodnoty nedostatočné.
- 193 Súdaci najmä podľa nedôverných verzií informácií, ktoré boli predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia, boli tieto informácie poznačené niekoľkými chybami. Tabuľka týkajúca sa ziskovosti neobsahovala žiaden údaj o výrobných nákladoch, kúpe konečných výrobkov, zmenách zásob alebo úpravách. Tabuľka týkajúca sa zásob nepoukazovala na žiaden pohyb zásob, čo je nerealistické. Tabuľka týkajúca sa predaja na domácom trhu neobsahovala požadované informácie. Tabuľka týkajúca sa výrobných nákladov po prvé obsahovala v súvislosti s priamymi výdajmi, prebiehajúcimi prácami a všeobecnými nákladmi informáciu „neuplatniteľné“ alebo rovnajúce sa „0“ a po druhé v nej boli uvedené sumy týkajúce sa dopravných nákladov, manipulačných nákladov, ako aj nezmenených PSV nákladov. Napokon celkové PSV náklady uvedené v príslušnej tabuľke sa medzi posledným účtovným obdobím a prešetrovaním zvýšili, hoci v inej tabuľke sa znížili. Prináleží teda Rade, aby preukázala, že dôverné verzie odpovedí tohto výrobcu na dotazník sú dostatočne zmysluplné.

194 Vzhľadom na veľký počet nedostatkov v predložených informáciách mohla Komisia v každom prípade uskutočniť len približný, a teda chybný výpočet vytvorenej normálnej hodnoty, ktorá sa mala uplatniť počas preskúmania.

195 Žalobcovia dodávajú, že Komisia s nimi zaobchádzala diskriminačným spôsobom, keďže pri preskúmaní neoverila údaje a informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia, hoci tak urobila počas pôvodného prešetrovania. V tejto súvislosti žalobcovia poukazujú na to, že pri preskúmaniach Spoločenstva neexistuje precedens, podľa ktorého by inštitúcie Spoločenstva neoverili zároveň vývoznú cenu a normálnu hodnotu.

196 Okrem toho, ak by sa okolnosti tejto veci významne zmenili, ako tvrdí Rada, nové prešetrovanie by bolo o to viac nevyhnutné.

197 Ďalej žalobcovia v rámci ôsmeho žalobného dôvodu tvrdia, že výpočet ziskového rozpätia uskutočnený Radou, teda rozpätia ktoré sa má zohľadniť pri vytvorení normálnej hodnoty spoločnosti Toshiba Indonesia, porušuje článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. Toto ziskové rozpätie bolo vyvedené z iného trhu a z obdobia pred piatimi rokmi, čo je nezvyčajné najmä preto, že spoločnosť Toshiba Indonesia viac na domácom trhu neuskutočňuje žiaden predaj, keďže už pravdepodobne nie je natoľko ziskový ako v minulosti.

198 Pokiaľ ide o piaty žalobný dôvod, Rada po prvé tvrdí, že rozhodnutie uskutočniť overovanie na mieste posudzuje Komisia. V súvislosti so spoločnosťou Toshiba Indonesia však nebolo potrebné nijaké overovanie na mieste, pretože informácie, ktoré poskytla, boli v súlade s informáciami predloženými v rámci pôvodného prešetrovania, teda informáciami, ktoré Komisia overila a boli sprevádzané dôkaznými dokumentmi.

- 199 Po druhé sa Rada domnieva, že informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia boli na výpočet vytvorenej normálnej hodnoty primerané, a že inštitúcie ich správne posúdili.
- 200 Po tretie Rada spochybňuje údajné nedostatky informácií poskytnutých spoločnosťou Toshiba Indonesia, na ktoré poukazujú žalobcovia.
- 201 Po štvrté Rada tvrdí, že žalobcovia nepreukázali, že boli v zmysle judikatúry diskriminovaní.
- 202 Pokiaľ ide o ôsmy žalobný dôvod Rada tvrdí, že určila ziskové rozpätie spoločnosti Toshiba Indonesia správne, keď v napadnutom nariadení vytvorila normálnu hodnotu. Ak by inštitúcie použili skutočné ziskové rozpätia zodpovedajúce zriedkavému domácemu predaju, ktorý indonézsky výrobca uskutočnil, vytvorená normálna hodnota by bola vyššia.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 203 Žalobcovia v týchto žalobných dôvodoch v podstate uvádzajú tri výhrady. Po prvé tvrdia, že vytvorená normálna hodnota spoločnosti Toshiba Indonesia vypočítaná v napadnutom nariadení Radou nie je ani spoľahlivá, ani správna vzhľadom na to, že výpočet výrobných nákladov a PSV nákladov tejto spoločnosti sa uskutočnil na základe určitých informácií predložených dotknutou spoločnosťou, ktoré žalobcovia považujú za chybné alebo neoverené. Po druhé žalobcovia uvádzajú, že výpočet normálnej hodnoty výrobkov Toshiba Indonesia je nesprávny, keďže ziskové rozpätie tejto spoločnosti bolo vypočítané na základe ziskového rozpätia taiwanskej spoločnosti. Napokon po tretie žalobcovia usudzujú, že sa stali obeťami diskriminácie.

204 Výber medzi rôznymi metódami výpočtu dumpingového rozpätia a určenie normálnej hodnoty výrobku predpokladajú posúdenie zložitých hospodárskych situácií a súdne preskúmanie takéhoto posúdenia sa preto musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená voľba, boli správne zistené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok Súdneho dvora z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Zb. s. I-7723, bod 41 a tam citovanú judikatúru). Žalobcovia preto môžu navrhnúť zrušenie napadnutého nariadenia z dôvodov uvedených v rámci ich prvých dvoch výhrad, len ak môžu preukázať, že chyby, na ktoré poukazujú, sú zjavné.

205 Za týchto okolností sa Súd prvého stupňa domnieva, že je potrebné osobitne preskúmať najprv prvé dve výhrady žalobcov a následne výhradu založenú na existencii ich diskriminácie.

a) O prvej výhrade týkajúcej sa určenia normálnej hodnoty vytvorenej na základe neoverených a chybných informácií

206 Žalobcovia v podstate v súvislosti s informáciami predloženými spoločnosťou Toshiba Indonesia, na základe ktorých bola vypočítaná vytvorená normálna hodnota, kritizujú dva aspekty.

207 V prvom rade tvrdia, že informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia neboli overené na základe overovania na mieste, a preto nie sú spoľahlivé.

- 208 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zo skutočnosti, že informácie predložené v rámci antidumpingového prešetrovania neboli overované na mieste nevyplýva, že tieto informácie sú chybné alebo nevyhnutne menej spoľahlivé.
- 209 Aj keď Komisia musí v zmysle článku 6 ods. 8 základného nariadenia v miere, v akej je to možné skontrolovať, či sú informácie, ktoré poskytli zainteresované strany a z ktorých vychádzajú zistenia, presné, s výnimkou okolností, ktoré sú uvedené v článku 18 rovnakého nariadenia, teda v prípade nedostatku spolupráce, nič jej nebráni overiť tieto informácie spôsobom, ktorý považuje za najvhodnejší pričom nemusí ísť len o overovanie na mieste. Tento výklad potvrdzuje skutočnosť, že článok 16 základného nariadenia stanovuje, že overovanie na mieste sa uskutoční, len ak to Komisia považuje za potrebné.
- 210 Preto je potrebné preskúmať, či Komisia dostatočne overila informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia inak, ako prostredníctvom overovania na mieste.
- 211 V tejto súvislosti Rada tvrdí, že informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia boli v súlade s informáciami predloženými v rámci pôvodného prešetrovania, ako aj s dôkaznými dokumentmi predloženými touto spoločnosťou. Toto tvrdenie nebolo zo strany žalobcov spochybnené.
- 212 Inštitúcie Spoločenstva mohli pri posudzovaní potreby overiť na mieste informácie, ktoré poskytla spoločnosť Toshiba Indonesia v rámci preskúmania, oprávnené zohľadniť skutočnosť, že táto spoločnosť už predložila informácie v rámci pôvodného prešetrovania, a teda už umožnila inštitúciám overiť spoľahlivosť predložených údajov — aj prostredníctvom overovania na mieste — v obdobiach, ktoré boli primerane blízke obdobiám preskúmania.

- 213 Za týchto okolností je potrebné dospieť k záveru, že dotknuté inštitúcie sa nedopustili zjavne nesprávneho posúdenia keď rozhodli, že nebolo potrebné prostredníctvom overovania na mieste ďalej skúmať informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia.
- 214 V druhom rade žalobcovia poukázali — hoci veľmi stručne — na existenciu určitých konkrétnych nedostatkov v informáciách predložených spoločnosťou Toshiba Indonesia, ktoré zistili pri skúmaní nedôverných verzií týchto informácií, pričom z týchto nedostatkov vyplýva, že Komisia mohla uskutočniť len približný, a teda chybný výpočet normálnej hodnoty pripísanej spoločnosti Toshiba Indonesia.
- 215 Po prvé žalobcovia tvrdia, že informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia v osobitnej tabuľke týkajúcej sa jej ziskovosti, neobsahujú žiaden údaj o výrobných nákladoch, kúpe konečných výrobkov, zmenách zásob alebo úpravách.
- 216 Je však potrebné uviesť, že Rada v napadnutom nariadení nevypočítala vytvorenú normálnu hodnotu spoločnosti Toshiba Indonesia na základe jej vlastného ziskového rozpätia, ale na základe ziskového rozpätia taiwanskej spoločnosti. Z toho vyplýva, že ak by informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia v tabuľke týkajúcej sa ziskovosti boli neúplné, nemohlo to mať najmenší vplyv na výpočet vytvorenej normálnej hodnoty. Z toho vyplýva, že akákoľvek kritika žalobcov v súvislosti s týmito informáciami je irelevantná.
- 217 Po druhé žalobcovia tvrdia, že informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia v osobitnej tabuľke týkajúcej sa zásob, nepoukazujú na žiaden pohyb zásob, čo je nerealistické.

- 218 V tejto súvislosti je potrebné na jednej strane uviesť, že žalobcovia nijako nevysvetlili ako tieto informácie boli alebo mali byť použité na výpočet vytvorenej normálnej hodnoty, a teda nemôžu tvrdiť, že chyby v týchto informáciách mohli výpočet uvedenej hodnoty ovplyvniť. Na druhej strane je nutné poukázať na to, že Rada odpovedala, bez toho, aby jej žalobcovia protirečili, že spoločnosť Toshiba Indonesia expedovala svoje výrobky spriaznenému podniku, a to spoločnosti Toshiba TEC Singapore (ďalej len „Toshiba Singapore“), ktorý bol zodpovedný za predaj elektronických váh, a teda aj za zásoby, čo vysvetľuje okolnosť, na ktorú poukazujú žalobcovia (pozri v tejto súvislosti body 259 až 262 nižšie). Z toho vyplýva, že je potrebné dospieť k záveru, že žalobcovia nepreukázali existenciu nijakého nedostatku v dotknutej tabuľke, ktorý by mohol spochybniť výpočet normálnej hodnoty.
- 219 Po tretie žalobcovia tvrdia, že informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia v osobitnej tabuľke týkajúcej sa predajov na domácom trhu nezodpovedajú informáciám, o ktoré žiadala Komisia.
- 220 Je však potrebné poukázať na to, že žalobcovia nijako nevysvetlili ako mohli byť tieto údajne neexistujúce informácie využité na výpočet vytvorenej normálnej hodnoty, a preto nemôžu tvrdiť, že ich neprítomnosť mohla ovplyvniť výpočet tejto hodnoty. Okrem toho Rada odpovedala — bez toho, aby jej žalobcovia protirečili — že uvedená tabuľka sa týkala informácií vzťahujúcich sa na celú Indonéziu a nie na samotnú spoločnosť Toshiba Indonesia, ktorá nemala žiadne informácie o iných výrobcoch, dovozoch a vývozoč dotknutého výrobku v Indonézii, čo vysvetľuje, že uvedená tabuľka neobsahuje časť informácií požadovaných Komisiou.
- 221 Z toho vyplýva, že je opäť potrebné dospieť k záveru, že žalobcovia nepreukázali existenciu nedostatkov v dotknutej tabuľke, ktoré by mohli spochybniť výpočet normálnej hodnoty.
- 222 Po štvrté žalobcovia uvádzajú, že informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia v osobitnej tabuľke týkajúcej sa výrobných nákladov, obsahujú jednak

údaje o priamych výdajoch, prebiehajúcich prácach a všeobecných nákladoch uvedených ako „neuplatniteľné“ alebo rovnajúce sa „0“ a jednak sumy týkajúce sa dopravných nákladov, manipulačných nákladov, ako aj PSV nákladov.

223 Rada v súvislosti s informáciami o priamych výdajoch, prebiehajúcich prácach a všeobecných nákladoch poukázala — bez toho aby jej žalobcovia protirečili — na to, že údaje „neuplatniteľné“ alebo „0“ možno vysvetliť skutočnosťou, že spoločnosť Toshiba Indonesia poskytla na vlastné náklady informácie týkajúce sa modelu elektronickej váhy, ktorý bol po jeho vyrobení expedovaný spoločnosti Toshiba Singapore. Takmer všetky dotknuté náklady teda znášala práve táto spoločnosť.

224 Okrem toho je potrebné uviesť, že zo spisu vyplýva, že dotazník zaslaný v prejednávanej veci Komisiou spoločnosti Toshiba Indonesia má štandardnú štruktúru vytvorenú pre množstvo výrobkov a zahŕňajúcu okrem iných prvkov viacero tabuliek rozdelených do vopred definovaných rubriík. Ako pritom uvádza Rada niektoré rubriky nemôžu byť použité pre niektoré výrobky alebo niektoré modely. Za týchto okolností môže odpoveď zaslaná adresátom uvedeného dotazníka obsahovať len hodnoty ako „neuplatniteľné“ alebo „0“ a žalobcovia tak nemôžu oprávnenne kritizovať dotknuté informácie z dôvodu existencie takýchto údajov bez toho, aby aspoň stručne nepoukázali na to, prečo by údaje v dotknutých rubrikách boli relevantné.

225 Rada ďalej bez toho, aby jej žalobcovia protirečili tvrdí, že v rámci dotknutej tabuľky spoločnosť Toshiba Indonesia uviedla len informácie o elektronických váhach a nie o iných výrobkoch, čo vysvetľuje, prečo sa v kolónke s názvom „Všetky výrobky“ stále uvádza údaj „neuplatniteľné“.

226 Pokiaľ ide o skutočnosť, že sumy týkajúce sa dopravných nákladov, manipulačných nákladov, ako aj PSV nákladov sú nezmenené, postačuje uviesť, že žalobcovia nevysvetľujú, a to ani súhrnne, prečo by z tejto skutočnosti malo vyplývať, že dotknutá

tabuľka obsahuje chybné informácie. Žalobcovia sa preto nemôžu pri spochybnení napadnutého nariadenia odvolávať na túto údajnú chybu.

- 227 Z toho vyplýva, že žalobcovia nepreukázali, že informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia v rámci dotknutej tabuľky sú nesprávne.
- 228 Po piate žalobcovia usudzujú, zvýšenie celkových PSV nákladov uvedené v príslušnej tabuľke, medzi posledným účtovným obdobím a obdobím prešetrovania nie je dôveryhodné, pretože v inej tabuľke boli tieto náklady znížené.
- 229 Je potrebné uviesť, že žalobcovia sa opäť obmedzujú na spochybnenie presnosti informácie bez toho, aby vysvetlili, ako mala byť použitá na účely výpočtu vytvorenej normálnej hodnoty, takže nemôžu tvrdiť, že existencia tejto veľmi konkrétnej informácie medzi množstvom údajov, ktoré poskytla spoločnosť Toshiba Indonesia a podľa ktorých bola vypočítaná vytvorená normálna hodnota, mohla tento výpočet ovplyvniť.
- 230 V každom prípade je potrebné uviesť, že tabuľka týkajúca sa PSV nákladov sa týka všetkých výrobkov vyrobených spoločnosťou Toshiba Indonesia, kým iná tabuľka, na ktorú žalobcovia poukazujú, sa týka výlučne konkrétneho modelu, na základe ktorého bola vypočítaná normálna hodnota, čo vysvetľuje rozdiel uvádzaný žalobcami.
- 231 Vzhľadom na uvedené okolnosti je potrebné konštatovať, že žalobcom sa nepodarilo preukázať, že Komisia dospela len k približnému, a teda chybnému výpočtu normálnej hodnoty pripísanej spoločnosti Toshiba Indonesia na základe informácií, ktoré táto spoločnosť predložila. Túto výhradu preto nemožno prijať.

b) O druhej výhrade týkajúcej sa zjavnej nevhodnosti ziskového rozpätia pripísaného spoločnosti Toshiba Indonesia

232 Na úvod je potrebné uviesť, že žalobcovia nespochybňujú, že výška ziskového rozpätia pripísaného spoločnosti Toshiba Indonesia Radou pri vytváraní normálnej hodnoty je primeraná.

233 Žalobcovia sa obmedzujú na tvrdenie, že stanovenie výšky toto rozpätia na základe ziskového rozpätia určeného taiwanskej spoločnosti v rámci pôvodného prešetrovania je neprimerané, a to z dôvodu, že taiwanský trh je iný ako indonézsky a obdobie pôvodného prešetrovania predchádzalo obdobiu preskúmania.

234 Je však potrebné konštatovať, že žalobcovia Súdu prvého stupňa nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že je zjavne neprávne sa domnievať, že ziskové rozpätie realizované päť rokov pred začiatkom preskúmania a týkajúce sa taiwanskej spoločnosti vyrábajúcej — ako tvrdí Rada bez toho, aby jej žalobcovia protirečili — elektronické váhy, ktoré patria do rovnakej kategórie ako váhy spoločnosti Toshiba Indonesia, možno na túto spoločnosť primerane uplatniť pri vytvorení jej normálnej hodnoty.

235 Žalobcovia najmä nepreukázali, ani to, že podmienky uvádzania elektronických váh na trh boli počas týchto dvoch období iné v Taiwane a iné v Indonézii a už vôbec nie to, že takéto rozdiely mohli ovplyvniť ziskové rozpätia spoločností uvádzajúcich na trh v týchto krajinách elektronické váhy do takej miery, že na výpočet ziskového rozpätia indonézskeho podniku v prípade, že jeho skutočné rozpätie nie je použiteľné, zjavne nie je primerané použiť ziskové rozpätie taiwanského podniku.

236 Z toho vyplýva, že túto výhradu nemožno prijať.

c) O tretej výhrade týkajúcej sa existencie diskriminácie

237 Žalobcovia v podstate tvrdia, že boli diskriminovaní, pretože informácie predložené spoločnosťou Toshiba Indonesia boli overené prostredníctvom overovania na mieste počas pôvodného prešetrovania ale nie počas preskúmania.

238 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že dodržiavanie zásad rovnosti a zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudky Súdneho dvora z 26. októbra 2006, Koninklijke Coöperatie Cosun, C-248/04, Zb. s. I-10211, bod 72, a z 3. mája 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, Zb. s. I-3633, bod 56).

239 Žalobcovia však nepreukázali, že preskúmanie a pôvodné prešetrovanie predstavovali porovnateľné situácie, najmä pokiaľ ide o dôveryhodnosť, ktorú mali inštitúcie Spoločenstva v týchto dvoch prípadoch prisudzovať informáciám predloženým spoločnosťou Toshiba Indonesia. Predovšetkým preskúmanie sa týkalo výrobcu, na ktorého sa už vzťahovalo pôvodné prešetrovanie a ktorý už preto Komisii umožnil overenie spoľahlivosti predložených informácií, čo neplatilo v čase pôvodného prešetrovania (pozri bod 212 vyššie).

240 Výhradu založenú na existencii diskriminácie je preto potrebné zamietnuť.

E — O šiestom a siedmom žalobnom dôvode založených na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia

241 Článok 2 ods. 10 základného nariadenia zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1972/2002 z 5. novembra 2002 (Ú. v. ES L 305, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 132) stanovuje:

„Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade, podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie. Pri vykonávaní úprav je potrebné vyhnúť sa akejkoľvek duplicitě, predovšetkým pokiaľ ide o zľavy, rabaty, množstvá a úroveň obchodovania. V prípade splnenia osobitných podmienok faktory, kvôli ktorým možno vykonať úpravy, sú uvedené v tomto zozname.

...

i) Provízie

Vykoná sa úprava kvôli rozdielom v províziách zaplatených vo vzťahu k zamýšľanému predaju. Pojem ‚provízia‘ znamená aj prirážku, ktorú dostane obchodník s výrobkom alebo s podobným výrobkom, ak je funkcia takéhoto obchodníka rovnaká ako sú funkcie zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.

...“

- 242 V napadnutom nariadení bola normálna hodnota vypočítaná na základe výrobných nákladov v súvislosti s elektronickými váhami vyrábanými spoločnosťou Toshiba Indonesia, ktoré boli zvýšené po prvé o primeranú sumu PSV nákladov tejto spoločnosti získanú pripočítaním časti PSV nákladov spoločnosti Toshiba Singapore k PSV nákladom spoločnosti Toshiba Indonesia a po druhé o primeranú sumu zodpovedajúcu zisku spoločnosti Toshiba Indonesia (odôvodnenia č. 29 až 33 a 37 až 39).
- 243 Keďže Rada dospela k záveru, že žalobcovia predávali svoje elektronické váhy v Spoločenstve prostredníctvom spriaznených spoločností, vývozná cena bola určená na základe cien z následného predaja zaplatených prvým nezávislým kupujúcim v Spoločenstve.
- 244 Rada pri porovnaní normálnej hodnoty s vývoznou cenou na základe ceny zo závodu a na rovnakej úrovni trhu, zohľadnila v napadnutom nariadení v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia rozdiely ovplyvňujúce ceny a ich porovnateľnosť. Keďže Rada dospela predovšetkým k záveru, že obchodníci spriaznení so žalobcami vystupujú vo funkcii zástupcov pôsobiacich na základe provízie, upravila vývozné ceny tak, aby sa v súlade s článkom 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia vzala do úvahy provízia (odôvodnenia č. 43 až 45).

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

- 245 V rámci šiesteho žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že na určenie vytvorenej normálnej hodnoty mali byť zohľadnené len PSV náklady spoločnosti Toshiba Indonesia vzťahujúce sa na jej domáci predaj. Toshiba Singapore, teda spoločnosť, ktorej časť PSV nákladov bola Radou zahrnutá do výpočtu uvedenej hodnoty, sa

zúčastňovala na rozsiahlej škále činností, ktoré nemali žiadnu súvislosť s indonézkym trhom, keďže táto spoločnosť plnila koordinačné funkcie na regionálnej úrovni a uskutočňovala regionálny predaj a nie predaj v Indonézii. Žalobcovia usudzujú, že Rada tým vytvorila vývoznú cenu a nie cenu indonézskeho predaja.

246 Žalobcovia dodávajú, že dva podniky spriaznené so spoločnosťou Toshiba Indonesia, teda Toshiba Singapore a Toshiba TEC Corporation, so sídlom v Japonsku (ďalej len „Toshiba Japan“) mali byť považované za zástupcov Toshiba Indonesia. Rada preto mala uskutočniť zníženie vytvorenej normálnej hodnoty zodpovedajúce zaplateným províziám z predaja, a to prinajmenšom z dôvodu, že tieto zníženia boli uplatnené v rámci výpočtu vývozných cien.

247 V rámci siedmeho žalobného dôvodu žalobcovia spochybňujú skutočnosť, že inštitúcie Spoločenstva majú právo znížiť na základe článku 2 ods.10 základného nariadenia ich vývozné ceny o údajné „provízie“ z predaja uskutočneného spoločnosťami, ktoré sú s nimi spriaznené. Súd prvého stupňa totiž vo svojom rozsudku z 21. novembra 2002 Kundan a Tata/Rada (T-88/98, Zb. s. II-4897) vyhlásil, že aby bolo možné takéto zníženie realizovať, inštitúcie musia vychádzať zo skutočností, ktoré môžu preukázať, alebo z ktorých možno vyvodiť, že provízia bola skutočne zaplatená a že mohla konkrétnym spôsobom ovplyvniť porovnateľnosť medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou. Situácia, z ktorej táto vec vychádzala sa pritom nelíši od situácie v prejednávanej veci a nebola zaplatená žiadna suma.

248 Pokiaľ ide o šiesty žalobný dôvod, Rada tvrdí, že predaj uskutočnený spoločnosťou Toshiba Indonesia, ktorá predstavuje len jednu továreň, sa realizoval pomocou sprostredkovateľa, teda spoločnosti Toshiba Singapore. Podiel PSV nákladov, ktoré znášala spoločnosť Toshiba Singapore, teda podiel ktorý možno pripísať indonézskemu predaju, bol z toho dôvodu pripočítaný k nákladom vynaloženým spoločnosťou Toshiba Indonesia.

- 249 Pokiaľ ide o úpravy na základe provízií, Rada tvrdí, že žalobcovia uskutočnili svoj predaj v Spoločenstve prostredníctvom spriaznených spoločností, a teda že ich vývozné ceny boli vytvorené na základe cien zaplatených prvým nezávislým kupujúcim v Spoločenstve. Rada tvrdí, že tieto spoločnosti poverené predajom vykonávali rovnakú funkciu, akou je funkcia zástupcu, pretože stanovovali predajnú cenu, dostávali objednávky priamo od zákazníkov a zasielali im za tieto objednávky faktúry. Keďže zástupcovia riadne dostávali provízie, cena pre prvého nezávislého kupujúceho musela byť v tejto súvislosti o výšku tejto provízie znížená.
- 250 Naopak, keďže normálna hodnota bola vytvorená pri zohľadnení PSV nákladov spoločností Toshiba Indonesia a Toshiba Singapore a nie PSV nákladov Toshiba Japan, ktorá uskutočňovala konečný predaj na indonézscom trhu, bolo by nevhodné pristúpiť k úprave na základe provízií, a to aj v prípade, že by Toshiba Japan vykonávala funkciu zástupcu.
- 251 Pokiaľ ide o siedmy žalobný dôvod, Rada tvrdí, že inštitúcie pri porovnávaní normálnej hodnoty a vývozných cien oprávnené odpočítali provízie za predaj uskutočnený spoločnosťami spriaznenými so žalobcami.
- 252 Rada totiž poukazuje na to, že žalobcovia nespochybňujú dôvody uvedené v odôvodnení č. 53 napadnutého nariadenia, pre ktoré bolo potrebné upraviť ich vývozné ceny na základe provízií. Obmedzili sa len na tvrdenie, že v prípade neexistencie zaplata sa nemala uskutočniť žiadna úprava, pričom toto tvrdenie nijako nepodložili. Spoločnosti poverené predajom a žalobcovia boli spriaznení, a preto malo len malý význam, či provízie boli skutočne zaplatené, keďže prejednávaná vec sa odlišuje od veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok Kundan a Tata/Rada, už citovaný v bode 247 vyššie, a v ktorej boli vývozca a predávajúca spoločnosť nezávislí.
- 253 Navyše výklad žalobcov týkajúci sa uvedeného rozsudku nezohľadnil skutočnosť, že článok 2 ods.10 písm. i) základného nariadenia bol zmenený a doplnený nariadením č. 1972/2002 a že tento článok v novom znení upresňuje, že výraz „provízia“ znamená aj

prirážku, ktorú dostane obchodník s výrobkom alebo s podobným výrobkom, ak je funkcia takéhoto obchodníka rovnaká ako sú funkcie zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

²⁵⁴ V rámci týchto dvoch žalobných dôvodov žalobcovia v podstate uvádzajú tri výhrady. Tvrdia, že v napadnutom nariadení Rada nesprávne vypočítala vytvorenú normálnu hodnotu, a to po prvé tým, že do nej zahrnula PSV náklady spoločnosti Toshiba Singapore a po druhé tým, že neuskutočnila úpravy na základe provízií pre Toshiba Singapore a Toshiba Japan. Po tretie žalobcovia uvádzajú, že v napadnutom nariadení Rada nesprávne vypočítala ich vývozné ceny tým, že uskutočnila úpravy na základe provízií splatných spoločnostiam spriazneným so žalobcami, ktoré uskutočňovali predaj v Spoločenstve.

²⁵⁵ Je preto potrebné preskúmať, či sa žalobcom podarilo preukázať existenciu troch uvedených chýb. Je však vhodné pripomenúť, že ako bolo zdôraznené v bodoch 80 a 204 vyššie, pri posúdení zložitých hospodárskych situácií, ako je tá v prejednávanej veci, sa súdne preskúmanie musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená voľba, boli správne zistené, a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci. Preto môžu mať tieto žalobné dôvody úspech, len ak sú uvádzané chyby zjavné.

a) O zahrnutí PSV nákladov spoločnosti Toshiba Singapore do výpočtu vytvorenej normálnej hodnoty

256 Je potrebné konštatovať, že žalobcovia nespochybňujú, že výška PSV nákladov ako taká, teda výška, ktorú Rada v napadnutom nariadení pripísala spoločnosti Toshiba Indonesia pri vytváraní normálnej hodnoty, je primeraná. Obmedzujú sa len na tvrdenie, že určenie uvedenej sumy na základe časti PSV nákladov spoločnosti Toshiba Singapore je neprimerané, a to preto, že táto spoločnosť neuskutočňuje predaj na indonézskom trhu.

257 Je však potrebné konštatovať, že metóda, ktorú v prejednávanej veci Rada zvolila na výpočet PSV nákladov pripísateľných spoločnosti Toshiba Indonesia, nie je zjavne nesprávna.

258 V zmysle systému základného nariadenia je totiž cieľom vytvorenia normálnej hodnoty určiť predajnú cenu výrobku, aká by platila v prípade, že by sa tento výrobok v krajine svojho pôvodu alebo vývozu predával, a preto sa pri výpočte vytvorenej hodnoty musia zohľadniť práve náklady súvisiace s predajom na vnútornom trhu (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 7. mája 1991, Nakajima/Rada, C-69/89, Zb. s. I-2069, bod 64 a tam citovanú judikatúru). V rámci vytvárania normálnej hodnoty nie sú inštitúcie povinné zohľadniť reálne náklady skúmanej spoločnosti, ale primeraný odhad PSV nákladov, ktoré by táto spoločnosť musela znášať, ak by dotknutý výrobok uvádzala v dostatočnom množstve na trh vo svojej krajine pôvodu.

259 V tejto súvislosti je dôležité poukázať na to, že Rada bez toho, aby jej žalobcovia protirečili uviedla, že Toshiba Indonesia vykonáva len výrobné činnosti a nie činnosti spojené s uvádzaním výrobku na trh. Uviedla tiež, že celý predaj spoločnosti Toshiba Indonesia bol uskutočnený prostredníctvom spoločnosti Toshiba Singapore, ktorá následne predala časť tovaru na indonézskom trhu prostredníctvom spoločnosti Toshiba Japan a jej spriazneného distribútora KDS.

260 Tieto tvrdenia Rady okrem toho potvrdzujú dokumenty v spise. Z informácií, ktoré spoločnosť Toshiba Indonesia predložila Komisii totiž vyplýva, že táto spoločnosť nepredáva elektronické váhy v Indonézii priamo, ale že celý objem svojej výroby expeduje spoločnosti Toshiba Singapore. Z týchto informácií tiež vyplýva, že Toshiba Singapore nepredáva v Indonézii priamo ale len prostredníctvom spoločnosti Toshiba Japan, ktorá zas v Indonézii predáva prostredníctvom svojej spriaznenej spoločnosti KDS.

261 Keďže všetky elektronické váhy vyrobené spoločnosťou Toshiba Indonesia sú expedované spoločnosti Toshiba Singapore a spoločnosť Toshiba Japan niektoré tieto váhy predávala v Indonézii, nie je zjavne nesprávne dospieť k záveru, že tieto váhy museli byť nevyhnutne zaslané spoločnosťou Toshiba Singapore spoločnosti Toshiba Japan.

262 Rada teda v napadnutom nariadení oprávnene usúdila, že PSV náklady Toshiba Indonesia v primeranej výške mohli byť určené na základe nákladov skutočne vynaložených touto spoločnosťou a zvýšených o určité percento nákladov znášaných Toshiba Singapore. Toto zvýšenie totiž len napráva neprirodzené nízke PSV náklady spoločnosti Toshiba Indonesia súvisiace s jej obchodnou nečinnosťou a tiež zohľadňuje skutočnosť, že časť úsilia spoločnosti Toshiba Singapore zameraného na uvádzanie výrobkov na trh a tiež náklady spojené s týmto úsilím, sa vzťahujú na indonézsky trh.

263 Z toho vyplýva, že túto výhradu je potrebné zamietnuť.

b) O neexistencii úprav na základe provízií pre spoločnosti Toshiba Singapore a Toshiba Japan

264 Žalobcovia sa domnievajú, že Rada mala pri výpočte vytvorenej normálnej hodnoty uskutočniť úpravy na základe provízií pre Toshiba Singapore a Toshiba Japan.

Usudzujú, že tieto spoločnosti spĺňajú podmienky na to, aby mohli byť považované za zástupcov spoločnosti Toshiba Indonesia, a teda že inštitúcie mali vytvorenú hodnotu znížiť na základe provízie z predaja.

265 Táto téza však musí byť zamietnutá, a to bez toho, aby bolo potrebné stanoviť, či spoločnosti Toshiba Japan a Toshiba Singapore majú byť považované za zástupcov Toshiba Indonesia.

266 Prax zníženia zodpovedajúceho províziám sa môže v zmysle článku 2 ods. 10 základného nariadenia ukázať ako nevyhnutná, aby boli zohľadnené rozdiely medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou ovplyvňujúce ich porovnateľnosť. Takéto zníženia sa však nemôžu uplatniť na hodnotu, ktorá bola vytvorená, a z toho dôvodu nie je reálna. Táto hodnota totiž v zásade nie je ovplyvnená okolnosťami, ktoré by mohli poškodiť jej porovnateľnosť, ako je napríklad existencia provízií, pretože bola určená umelo spočítaním rôznych prvkov, medzi ktoré nepatria platby alebo ziskové rozpätia v prospech distribútorov, ktoré sú podobné ako takéto provízie a musia byť odpočítané.

267 V každom prípade je potrebné pripomenúť, že Rada pri výpočte vytvorenej hodnoty spoločnosti Toshiba Indonesia pripočítala k výrobným nákladom a k PSV nákladom tejto spoločnosti určité percento PSV nákladov spoločnosti Toshiba Singapore, a to len z dôvodu mimoriadne obmedzenej, ba dokonca neexistujúcej obchodnej činnosti spoločnosti Toshiba Indonesia. Rada sa preto tým, že z normálnej hodnoty neodpočítala sumu predstavujúcu provízie pre Toshiba Singapore nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Zohľadnenie PSV nákladov tejto spoločnosti predstavuje len úpravu neprirodzené nízkych PSV nákladov spoločnosti Toshiba Indonesia, vyplývajúcich z jej malej obchodnej aktivity a je len metódou na určenie toho, čo môže byť považované za dostatočnú, a teda primeranú sumu PSV nákladov spoločnosti uvádzajúcej na trh v Indonézii elektronické váhy.

268 Pokiaľ ide o spoločnosť Toshiba Japan, je tiež potrebné dospieť k záveru, že Rada nebola povinná znížiť vytvorenú hodnotu o províziu. Pri vytváraní normálnej hodnoty výrobkov Toshiba Indonesia totiž nebolo zohľadnené — či už oprávnene alebo nie — nijaké percento PSV nákladov spoločnosti Toshiba Japan, čo bolo v prospech žalobcov. Bolo by preto zjavne nevhodné, aby bola táto hodnota znížená o akúkoľvek sumu zodpovedajúcu províziám pre Toshiba Japan.

269 Z toho vyplýva, že táto výhrada musí byť odmietnutá.

c) O úpravách vývozných cien na základe provízií

270 Rada v odôvodnení č. 42 napadnutého nariadenia usúdila, že žalobcovia predali svoje elektronické váhy do Spoločenstva prostredníctvom spriaznených spoločností registrovaných v štátoch Samoa a Taiwan, a preto stanovila vývoznú cenu na základe cien z následného predaja, ktorú zaplatil alebo mal zaplatiť prvý nezávislý kupujúci v Spoločenstve. V odôvodnení č. 45 napadnutého nariadenia Rada vysvetlila, že tieto spoločnosti uvádzajúce výrobky na trh vystupujú vo funkcii zástupcov pôsobiacich na základe provízie a vývozná cena sa preto musí upraviť tak, aby bola provízia v súlade s článkom 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia zohľadnená.

271 Žalobcovia tvrdia, že Rada nemala toto zníženie vývozných cien uskutočniť, pretože žiadna provízia nebola skutočne zaplatená.

272 Žalobcovia svoju tézu v podstate založili na skutočnosti, že v rozsudku Kundan a Tata/ Rada, už citovanom v bode 247 vyššie, Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zo znenia, ako aj zo systému článku 2 ods. 10 základného nariadenia vyplýva, že úprava vývozných

ceny alebo normálnej hodnoty sa môže uskutočniť len s cieľom zohľadniť rozdiely týkajúce sa faktorov ovplyvňujúcich ceny, a teda ich porovnateľnosť, a to nie je prípad provízie, ktorá nebola skutočne zaplatená (bod 94 rozsudku).

- 273 Tému žalobcov je napriek tomu potrebné odmietnuť.
- 274 Je potrebné pripomenúť, že Súd prvého stupňa v rozsudku Kundan a Tata/Rada, už citovanom v bode 247 vyššie, predovšetkým usúdil, že na to, aby inštitúcie mohli uskutočniť úpravu na základe provízií, musia vychádzať zo skutočností, ktoré môžu preukázať alebo z ktorých možno vyvodiť, že provízia bola skutočne zaplatená a že mohla konkrétnym spôsobom ovplyvniť porovnateľnosť medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou (bod 95 rozsudku).
- 275 V uvedenom rozsudku (bod 96) dospel Súd prvého stupňa k záveru, že tak ako musí účastník konania, ktorý na základe článku 2 ods. 10 základného nariadenia požaduje úpravy, aby bolo možné porovnať normálnu hodnotu a vývoznú cenu na účely určenia dumpingového rozpätia, predložiť dôkaz o odôvodnenosti svojej požiadavky (rozsudok Súdneho dvora z 11. júla 1990, Stanko France/Komisia a Rada, C-320/86 a C-188/87, Zb. s. I-3013, bod 48), sú aj inštitúcie povinné, v prípade, že usúdia, že majú uskutočniť úpravu na základe provízie, vychádzať z dôkazov alebo aspoň z indícií, ktoré dovoľia jednak preukázať existencie faktora, na základe ktorého sa úprava uskutoční a jednak určiť jeho vplyv na porovnateľnosť cien.
- 276 Je však potrebné zdôrazniť, že rozsudok Kundan a Tata/Rada, už citovaný v bode 247 vyššie, bol vyhlásený v čase, kedy bol právny rámec zníženia na základe provízie, teda zníženia, ktoré mohli byť uskutočnené vo vzťahu k sume vývoznnej ceny, iný ako právny rámec uplatniteľný počas preskúmania.

- 277 Je nepochybné, že v čase vyhlásenia rozsudku Kundan a Tata/Rada, už citovaného v bode 247 vyššie, článok 2 ods. 10 základného nariadenia stanovoval, tak ako v čase prijatia napadnutého nariadenia, že pri porovnaní vývoznnej ceny a normálnej hodnoty sa „prihliadne... vo forme úprav v každom prípade, podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie“.
- 278 V čase vyhlásenia rozsudku Kundan a Tata/Rada, už citovaného v bode 247 vyššie, tiež článok 2 ods. 10 písm. i) rovnakého nariadenia stanovoval, tak ako v čase prijatia napadnutého nariadenia, že sa „vykoná... úprava kvôli rozdielom v províziách zaplatených vo vzťahu k zamýšľanému predaju“.
- 279 K uvedenému ustanoveniu však bola v zmysle článku 1 ods. 5 nariadenia č. 1972/2002 po vyhlásení dotknutého rozsudku doplnená druhá veta. Táto veta stanovuje, že „pojem ‚provízia‘ znamená aj prirážku, ktorú dostane obchodník s výrobkom alebo s podobným výrobkom, ak je funkcia takéhoto obchodníka rovnaká ako sú funkcie zástupcu, ktorý vykonáva prácu za províziu“.
- 280 V zmysle odôvodnenia č. 6 uvedeného nariadenia je dôvodom zavedenia predmetnej vety v článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia, v súlade s pretrvávajúcou praxou Komisie a Rady, objasniť, že takéto úpravy sa musia vykonať aj vtedy, ak strany nekonajú na základe vzťahu zastúpený — zástupca, ale dosahujú rovnaké hospodárske výsledky konajúc ako kupujúci a predávajúci.
- 281 Článok 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia teda umožňuje vykonať úpravu nielen na základe rozdielov v províziách zaplatených vo vzťahu k zamýšľanému predaju, ale aj na základe prirážky, ktorú dostanú obchodníci s výrobkom, ak je ich funkcia rovnaká, ako sú funkcie zástupcu vykonávajúceho prácu za províziu.

- 282 Z toho vyplýva, že jediné tvrdenie, ktoré žalobcovia proti uplatnenému zníženiu uviedli, teda tvrdenie, že spriazneným spoločnostiam uvádzajúcim výrobok na trh nebola zaplatená žiadna provízia, nemôže spochybniť zákonnosť tohto zníženia, keďže ho tiež možno uplatniť, ak nebola skutočne zaplatená nijaká provízia, pričom dotknutí obchodníci vykonávajú rovnaké funkcie, ako sú funkcie zástupcu, a dostávajú obchodnú prírážku.
- 283 V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že žalobcovia nespochybňujú tvrdenia v odôvodneniach č. 45 a 53 napadnutého nariadenia, podľa ktorých spoločnosti, ktoré uvádzajú na trh v Spoločenstve elektronické váhy žalobcov vystupujú v podobnej úlohe ako zástupcovia pôsobiaci na základe provízie, a to najmä z dôvodu, že všetok predaj na vývoz fakturujú nezávislým zákazníkom, stanovujú predajnú cenu a objednávky dostávajú priamo od zákazníkov.
- 284 Je tiež dôležité pripomenúť, že žalobcovia nespochybňujú ani to, že s nimi spriaznené spoločnosti následne predávajú ich elektronické váhy nezávislým zákazníkom za vyššiu cenu, ako je cena, ktorú za tieto váhy zaplatili, z čoho vyplýva, že takto dostávajú obchodnú prírážku.
- 285 Tému žalobcov nemožno prijať ani v prípade, že by mohla byť vykladaná v tom zmysle, že Rada v napadnutom nariadení nepreukázala, že spriaznené spoločnosti uvádzajúce výrobok na trh dostávali za svoju činnosť obchodnú prírážku.
- 286 Nie je totiž zjavne nesprávne sa domnievať, ako to urobila Rada, že cena, ktorú spoločnosti uvádzajúce výrobok na trh fakturujú svojim nezávislým zákazníkom musí nevyhnutne zahŕňať odmenu za ich účasť na uvádzaní dotknutých výrobkov na trh Spoločenstva alebo aspoň pokrývať náklady spojené s touto účasťou. Tieto spoločnosti by inak nemohli byť považované — tak ako to v napadnutom nariadení uviedla Rada,

bez toho aby sa jej odporovalo — za spoločnosti vystupujúce v podobnej úlohe ako zástupca pôsobiaci na základe provízie.

287 Okrem toho je potrebné uviesť, že Rada v prejednávanej veci vypočítala pre podniky spriaznené so žalobcami a uvádzajúce výrobok na trh primeranú obchodnú prirážku na základe určitých reálnych údajov.

288 Z odôvodnenia č. 45 napadnutého nariadenia, ktoré žalobcovia nespochybnili totiž vyplýva, že suma uplatneného zníženia bola vypočítaná na základe PSV nákladov spoločností spriaznených so žalobcami a uvádzajúcich výrobok na trh. Z toho vyplýva, že Rada určila obchodnú prirážku týchto spoločností len na základe ich nákladov, ktoré musia byť zjavne kryté vďaka rozdielu medzi predajnou a kúpnu cenou elektronických váh uvádzaných uvedenými spoločnosťami na trh, bez toho aby pripočítala sumu zodpovedajúca ziskovému rozpätiu.

289 Preto je potrebné zamietnuť túto výhradu, a teda aj oba predmetné žalobné dôvody.

290 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné zamietnuť žalobu ako celok.

O trovách

291 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Rady.

292 Komisia znáša svoje vlastné trovy konania podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd a Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd sú povinní znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Rady.**
- 3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Tiili

Dehousse

Wiszniewska-Białecka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 18. marca 2009.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 574
A — Prešetrovanie a pôvodné nariadenie	II - 574
B — Konanie o preskúmaní	II - 576
C — Napadnuté nariadenie	II - 577
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 579
O návrhu na zastavenie konania	II - 583
A — Tvrdenia účastníkov konania	II - 583
B — Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 584
O veci samej	II - 588
A — O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) prvého pododseku prvej zarážky a treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) prvého pododseku druhej zarážky základného nariadenia	II - 588
1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 591
2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 593
B — O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) druhého pododseku základného nariadenia	II - 598
1. Úvodné pripomienky	II - 598
2. Tvrdenia účastníkov konania	II - 600
3. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 602
C — O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia	II - 610
1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 612
2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 613

D — O piatom a ôsmom žalobnom dôvode, ktoré sú založené na porušení článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia	II - 620
1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 621
2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 623
a) O prvej výhrade týkajúcej sa určenia normálnej hodnoty vytvorenej na základe neoverených a chybných informácií	II - 624
b) O druhej výhrade týkajúcej sa zjavnej nevhodnosti ziskového rozpätia pripísaného spoločnosti Toshiba Indonesia	II - 630
c) O tretej výhrade týkajúcej sa existencie diskriminácie	II - 631
E — O šiestom a siedmom žalobnom dôvode založených na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia	II - 632
1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 633
2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 636
a) O zahrnutí PSV nákladov spoločnosti Toshiba Singapore do výpočtu vytvorenej normálnej hodnoty	II - 637
b) O neexistencii úprav na základe provízií pre spoločnosti Toshiba Singapore a Toshiba Japan	II - 638
c) O úpravách vývozej ceny na základe provízií	II - 640
O trovách	II - 644